

אהר מועד

לדברי תורה וחסידות מרבתינו הקדושים מלעלוב

אמרי קודש מכ"ק אדמו"ר שליט"א [311] דברות קודש משנים עברו [34] הרה"צ ר' מנחם מנדל גולד שליט"א אב"ד לובלין פרשת השבוע [1] מדור הניגונים [7] הרה"ג ר' נח גולדברג משב"ק כ"ק מן אדמו"ר שליט"א - עובדות וסיפורי צדיקים מתלמידי הבעש"ט [437] שיעורים בספר אור החיים ואלשיך הקדוש - הרה"ג ר' אלימלך שטער [434] הרה"ג ר' יוסף חיים גרינולד - פרשת השבוע [435] הרה"ג ר' יהודה אריה אשכנזי - הלכות [436]

מכ"ק מן אדמו"ר שליט"א

אמרי קודש

ליל שב"ק פרשת קדושים
בני ברק, תשע"ז

וכנ"ל, ידיעה זו מסייעת ומזרזת לקדש עצמו ולפרוש מן העברה, בידעו עד כמה משפיע וגורם כל מעשה שלו על קדושה של מעלה.

שוה"ט ליל ש"ק קדושים תשפ"ד
עיה"ק צפת ת"ז

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם, איש אמו ואביו תיראו ואת שבתתי תשמרו אני ה' אלהיכם (יט, ב-ג) בספרים הקדושים עמדו על כמה שאלות ודקדוקים בפסוקים אלו, וכמה מהם הזכיר ה'אור החיים הקדוש, א. צריך להבין סמיכות עניין 'קדושים תהיו' ל'איש אמו ואביו תיראו'.

ב. איש אמו ואביו תיראו מדוע פתח בלשון 'יחיד איש' וסיים בלשון רבים 'תיראו'. ג. סמיכות 'איש אמו ואביו תיראו' ל'את שבתתי תשמרו'.

והנה ביסוד מצוות כיבוד אב ואם מצינו בספר החינוך (מצוה כז) שעניינה של מצוה זו הוא הכרת הטוב, וז"ל, משרשי מצוה זו שראוי לו לאדם שיכיר ויגמול חסד למי שעשה עמו טובה ולא יהיה נבל ומתנכר וכפוי טובה, שזו מדה רעה ומאוסה בתכלית לפני אלהים ואנשים, ושיתן אל לבו כי האב והאם הם סבת היותו בעולם ועל כן באמת ראוי לו לעשות להם כל כבוד וכל תועלת שיוכל כי הם הביאוהו לעולם וכו', עכ"ל.

ולכאורה יש להתבונן בשורש הדבר שחייב אדם להכיר טובה לאביו ולאמו שהביאוהו לעולם הזה, והלא איתא בגמרא (עירובין יג:) נמנו וגמרו נוח לו לאדם שלא נברא משנברא, וא"כ איזה מעלה יש בזה שהביאוהו הוריו לעולם, והרי מוטב היה שלא נברא.

בני ישראל) כי תרי"ג מצוות התורה אינן באפשרי שיקיים אדם אחד את כולן, כי יש מצוות המיוחדות לכהנים ולוויים וכיוצ"ב, ורק על ידי כללות ישראל מתקיימים התרי"ג מצוות בשלימות.

ומבאר לפי זה הפסוק בפרשתנו 'ואהבת לרעך כמוך', שלכך צריך אתה לאהבו כי באמצעותו אתה משיג שלימותך, ואם כן אינו אחר אלא אתה עצמך וכאחד מחלקיך ע"כ. ולפי דבריו יבוארו דברי רש"י שפרשה זו בהקהל נאמרה - מפני שרוב גופי תורה תלויין בה, היינו שרק על ידי הקהל, היינו כללות ישראל, זוכים לקיים את כל גופי התורה ומצוותיה בשלימות.

קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם (שם). ובמדרש קדושת למעלה מקדושתכם, ובספרים הק', ב'מאור עיניים' ב'קדושת לוי' וב'מאור ושמש' ובעוד ספרים, ביארו דהיינו ש'קדושת למעלה' מושפעת מ'קדושתכם', והיינו שעל ידי מעשינו בהאי עלמא גורמים אנו ומשפיעים כביכול קדושה למעלה.

וב'תולדות יעקב יוסף' מביא כמה פעמים מה ששמע ממורו ורבו הבעש"ט הק', שצריך כל אחד לידע שעל ידי עבודתו הוא גורם שפע גדול בכל העולמות, וכל מעשיו עושים רושם למעלה, וכאשר יודע האדם מזה הריהו מתחזק בעבודת ה', בהבינו כמה כוח והשפעה יש בכל פעולה ועשייה שלו, ומפרש לפי זה מאמר חז"ל 'דע מה למעלה - ממך', שיידע האדם שמה שנעשה למעלה זהו 'ממך', ע"י מעשיו ועבודתו בהאי עלמא.

ולפי זה נראה לפרש הפסוק 'קדושים תהיו - כי קדוש אני', ופירש"י הו פרשים מן העריות ומן העברה, שעל ידי שיוודע האדם שקדושת למעלה הוא מקדושתכם

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו וגו' (יט, ב). וברש"י הו פרשים מן העריות ומן העברה. ידוע המעשה עם הרה"ק רבי חיים דוד דוקטור מפיעטריקוב זיע"א, שבעת היותו לראשונה אצל זקני הק' הרבי ר' דוד לעלובער זי"ע שהחזירו בתשובה, מיד פתח זקני הר"ד ודיבר עמו בעניינים נשגבים בעבודת השם יתברך.

התפלא הרח"ד מאוד ושאלו כיצד מדבר עמו מיד בעניינים נשגבים כאלו, כאשר אך זה עתה שב ונתקרב ליהדותו, והשיב לו זקה"ק הרבי ר' דוד שהלא כך מצינו אצל בני ישראל במצרים, שכידוע היו שקועים במ"ט שערי טומאה ועבדו ע"ז רח"ל, וכשנצטוו להקריב קרבן פסח, נפלה רוחם בקרבם, הכיצד ירהיבו עוז לעלות בקודש ולהקריב קרבן פסח.

ואמר להם השם יתברך (שמות יב, כא) 'משכו וקחו וגו' ושחטו הפסח, ודרשו רבותינו ז"ל (שמות רבה טז, ב) משכו וקחו לכם, כלומר משכו ידיכם מע"ז וקחו לכם צאן ושחטו, הרי לנו שכאשר יהודי אך עוזב את חטאיו, מיד בידו להתעלות ולעסוק במצוות ובענייני עבודת השם יתברך.

וזה יש לרמז בדברי רש"י אלו, 'קדושים תהיו - הו פרשים מן העריות ומן העברה', כאשר יהודי אך פורש ומתנתק מכל הרע, אזי תיכף ומיד בידו להתעלות ולהגיע לבחי' 'קדושים תהיו'.

דבר אל כל עדת בני ישראל (שם). וברש"י מלמד שנאמרה פרשה זו בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויין בה, ע"כ. הנה כתב האוה"ח הק' (בפרשת פקודי, עה"פ ויעשו

ובאמת בתוס' (עירובין שם) הקשו מהא דאמרינן (ע"ז, ה, א) אמר ריש לקיש בואו ונחזיק טובה לאבותינו שאלמלא הן לא חטאו אנו לא באנו לעולם, ולכאורה אם נוח לו שלא נברא למה נחזיק להם טובה, ותירצו שם בתירוץ הב' כי מה שאמרו חז"ל נוח לו שלא נברא זהו בסתם בני אדם, אבל צדיק אשריו ואשרי דורו, ע"כ.

והיינו דמה שנאמר 'נוח לו לאדם שלא נברא משנברא' זה נאמר על פשוטי בני אדם, אבל הצדיקים העובדים את השי"ת בקדושה וטהרה עליהם לא נאמר כן, אלא אדרבה טובה גדולה להם שהגיעו לעולם לקיים מצוות ה' ולקבל שכרם ואשרי יולדתם.

ולפי זה יובן היטב סמיכות הכתובים 'קדושים תהיו' ל'איש אמו ואביו תראו', כי אם תהיו קדושים וצדיקים אזי לא תהיו בגדר 'נוח לו שלא נברא' וכדברי התוס', ואשר על כן 'איש אמו ואביו תיראו' שתהיו מחויבים בכיבוד אב ואם מטעם הכרת הטוב להוריכם שהביאכם לעולם הזה לקיים מצוות ה' ולהתנהג בקדושה.

ומתוך דברי התוס' שה' צדיק אשריו ואשרי דורו' יתבאר גם הא דפתח הכתוב בלשון יחיד 'איש אמו ואביו' וסיים בלשון רבים, תיראו, והיינו כי הצדיק משפיע על בני דורו ומביא התעלות לכל הסובבים אותו שיתנהגו גם הם בצדקות, וממילא גם הם יהיו מחויבים בכיבוד אב ואם.

ועל זה הדרך יתבאר גם הא דסמך הכתוב 'שבתותי תשמורו' לאיש אמו ואביו תיראו, דהנה המהרש"א (מכות כג, ב) מבאר העניין דנוח לו שלא נברא משנברא, כי אמנם על ידי קיום מצוות העשה זוכה האדם לשכר הרבה, ומצד זה נוח לו שנברא ובא לעולם, אך לעומת זאת אם הוא נכשל ח"ו בלא תעשה יצא שכרו בהפסדו.

וכותב בתוך דבריו וז"ל, ועל כן הסכימו וגמרו לומר שלא נברא האדם בשביל עצמו, ויותר היה טוב לו שלא נברא כי הוא קרוב להפסד מחמת הלאווין שהם רבים, ורחוק לשכר מצד העשיין שהם מועטים, עכ"ל. אמנם כנגד זה יש לאדם עצה טובה, דהנה אמרו חז"ל (שבת קיח, ב) 'כל השומר שבת כהלכתו אפי' עובד ע"ז כדור אנוש מוחלין לו על כל עוונותיו'.

נמצא שבכוח שמירת שבת קודש כראוי נמחלין כל העוונות והלאווין וממילא בטל טעמא ד'נוח לו שלא נברא', ושוב הוא מחויב בכיבוד אביו ואמו שהביאוהו לעולם, ובזה יתבאר היטב סמיכות הכתובים 'קדושים תהיו וגו' איש אמו ואביו

תיראו - ואת שבתותי תשמורו', דקדושים תהיו ושמירת השבת קודש הם תרי דרכים להביא את האדם לקיום מצוות 'איש אמו ואביו תיראו'.

דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדושים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם (יט, ב). ובמדרש (רבה, פכ"ד) קדושים תהיו הדא הוא דכתיב (תהלים כ, ג) ישלח עזרך מקודש, ע"כ. וצריך להבין מאי שייכות האי קרא לפסוק דקדושים תהיו.

והנראה לבאר על פי מה שכתב בספר 'שפת אמת' להרה"ק ר' פייבוש מבערז'אן זי"ע דהנה לכאורה יש לדקדק למה נאמר 'קדושים תהיו', דמשמע שהכתוב מבשרנו שנהיה קדושים, כעין סיפור דברים, דלכאורה היה צריך לכתוב 'קדושים הוו', לשון ציווי.

ומבאר הדבר ע"ד משל כי אדם שרואה מאכל אינו מתאוה לו אם לא טעם מעולם את המאכל כי אין לו הבנה והשגה בדבר, אולם לאחר שטועם את המאכל והרגיש כי טוב למאכל אז מתאוה אח"כ יותר לאותו מאכל.

וכן הוא ברוחניות, לאחר שטועם האדם את מתיקות לימוד התורה ועבודת השי"ת - אז יש לו חשק ורצון להגיע שוב לאותו דרגה של עבודה ותורה שטעם כבר, וזה מה שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים לד, ט) 'טעמו וראו כי טוב ה' - כי לאחר שיטעם כי טוב ה' ירצה שוב ושוב להגיע ולהתקרב להשי"ת.

ומהאי טעמא שולח הקב"ה לאדם לפעמים באיתערותא דלעילא השגות ומדריגות, כדי שיהיה לו אח"כ חשק ורצון להגיע לזה בכוחות עצמו ובאיתערותא דלתתא. וזה הפי' קדושים תהיו - שהקב"ה יעשה אתכם קדושים וממילא אח"כ יהיה לכם הרצון לשאוף ולעמול להיות קדושים, עכד"ק.

ולפי דברי קדשו יובן היטב המדרש 'קדושים תהיו הה"ד ישלח עזרך מקודש', שעל ידי שהקב"ה 'ישלח עזרך מקודש' וישפיע עליכם בתחילה מקדושתו באתערותא דלעילא, על ידי זה תהיו קדושים, ולאחר שתטעמו כי טוב תרצו להגיע לזה מעצמכם, ע"י יגיעתכם ועבודתכם.

והוא על דרך מה שהיה מרגלא בפומיה דכ"ק אאמו"ר זי"ע בשם הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע על הפסוק (קהלת ז, י) 'אל תאמר מה היה שהימים הראשונים היו טובים מאלה כי לא מחכמה שאלת על זה', שלכל אחד יש זמנים שמתעורר בהם לעבודת השי"ת באיתערותא דלעילא

בבחינת ימים טובים, ובזמנים אלו מאירים לאדם מן השמים על מנת שידע מה יוכל להשיג על ידי עבודתו.

ולאחר זמן נוטלים אותה ההארה מן האדם כדי שיעמול על אותה ההשגה בכוחות עצמו באיתערותא דלתתא. וזהו שאמר הכתוב 'אל תאמר שהימים הראשונים היו טובים מאלה', שהימים בהם השגת המדריגה הזאת בנקל, היו טובים מאלו הימים בהם היתה נדרשת עבודה מרובה על מנת להשיגם, 'כי לא מחכמה', כי באמת לא חכמתך היא שעמדה לך להשגת המדרגות אז, אלא 'שאלת זאת' - קיבלת מדריגות אלו בהשאלה, בבחינת טעמו וראו כי טוב ה', ועתה צריך הנך ליגיע את עצמך כדי להשיגם, עכד"ק.

ליל שב"ק פרשת תזריע מצורע תשפ"ה עיה"ק צפת

אדם כי יהיה בעור בשרו וגו' (יג, ד). במדרש (ויקרא רבה, טו, ד) כיון ששמעו ישראל פרשת נגעים נתייראו, אמר להם משה אל תתייראו אלו לאומות העולם אבל אתם לאכול ולשתות ולשמוח שנאמר 'רבים מכאובים לרשע והבוטח בה' חסד יסובבנו', ע"כ דברי המדרש.

ולכאורה צ"ב העניין שנתיראו ישראל מפרשת נגעים, ועוד יש להתבונן במה שניחמם משה דאלו הנגעים לאוה"ע אבל אתם לאכול ולשתות ולשמוח, דמשמע שדברים אלו שניחמם בהם הם היפך הדבר שנתיראו ממנו, וצ"ב למה נחשב אכילה ושתייה להיפך הנגעים.

והנראה לבאר על פי מה שהביא ב'מדרש יהונתן' (מצורע אות קל"ה) בשם הזהר הק' דמפני מה נקרא המצורע מוסגר, שמוסגר תפילתו בשמים, ע"כ. ובזה מובן שפיר למה נתייראו ישראל מפרשת נגעים, דהבינו שאפי' להתפלל אל השי"ת לא יהיה באפשרותם כאשר יהיו מוסגרים בצרעת ח"ו, ואין לך דבר נורא מזה.

ועל זה דייקא ניחמם משה אלו לאוה"ע אבל אתם לאכול ולשתות ולשמוח, והיינו כדאיתא במדרש (שיהש"ר ח, יד) על הפסוק (מלאכי ג, טז) אז נדברו יראי ה' איש אל רעהו ויקשב ה' וישמע' וכתוב שם במדרש 'כשישראל אוכלין ושותין [ושמחין] ומברכין ומשבחין ומקלסין להקב"ה מקשיב לקולם ומתרחצ, ע"כ.

וזהו שניחמם משה כי גם אם איש הישראלי ילקה ח"ו בצרעת ויהיה תפלתו מוסגר בשמים, גם אז לא ננעלו בפניו שערי תפילה, דהא יש לו עצה לאכול ולשתות

ולהיות שרוי בשמחה ולהודות ולשבח להשי"ת כדאיתא במדרש, ואזי יקשיב הקב"ה לקולו ויתרצה.

אדם כי יהיה בעור בשרו וגו' (יג, ד). איתא מזקני רביה"ק הרבי ר' דוד מלעלוב זי"ע שאמר על הפסוק בתהלים (כב, ז) 'ואנכי תולעת ולא איש' שאמר בזה"ל 'איך וועל שנעלער עס'ן א ווערימל איידער א מענטש', היינו שיותר היה חמור בעיניו לפגוע ביהודי מאשר לאכול שרצים ח"ו.

והנה מתאמרא בשם הגה"צ רבי ישראל סלנטר זצ"ל למה נסמכה פרשת שמיני שעוסקת במאכלות אסורות וטומאתן לפרשת תזריע, כי הנה בני אדם רגילין להיזהר מאד ממאכלות אסורות, ולעומת זה בשמירת הלשון ומוצאות הפה אינם נוהרים כ"כ.

ולזה סמכה התורה פרשת שמיני לפרשת תזריע, ללמדך שגם לאחר שנוהר האדם מלהכניס לפיו מאכלות טמאים, עדיין צריך הוא להיזהר בשמירת פיו ולשונו שלא ייצא מפיו דבר אסור, כי גם הדיבור היוצא מפיו יכול לטמאו, דהא ע"י לשון הרע באים נגעים שטומאתם יוצאת מגופו וחמורה עד מאד, עכ"ד.

וידוע המעשה על הבעש"ט הק' זי"ע ששלח פעם שניים מתלמידיו אל כפר אחד, ולא ידעו התלמידים מדוע ועל מה שלחם רבם לשם, ונסעו מתוך אמונת חכמים ולא שאלו אמאי, בבואם אל מחוז חפצם נכנסו לבית האכסניה וכיבדם בעל הבית לאכול סעודה.

והם בזהירותם הרבה בענייני מאכלות החלו לשאול אותו על דקדוקיו והנהגותיו במצוות השחיטה, וכך נכנסו עמו לשאלות רבות והתעניינו מיהו השוחט, כמה מידת יראת שמים יש לו וכו', עד שפנה אליהם אביו הזקן של בעה"ב ואמר להם: 'עד שאתם מדקדקים כ"כ על מה שאתם מכניסים לפיכם, דקדקו על מה שאתם מוציאים מפיכם'.

והבינו התלמידים ויאמרו איש אל אחיו עתה ידענו למה שלח אותנו רבינו לכאן, כדי לשמוע דבר מוסר גדול זה, ע"כ. והן הן דברי זקני הרבי ר' דוד לעלובער זי"ע שצריך להיזהר ולדקדק בדיבורים היוצאים מהפה שלא לצער ולפגוע ח"ו ביהודי, עוד יותר מהזהירות בענייני מאכלות ושרצים.

וכדברי הגר"י סלנטר הנ"ל שצריך האדם לדעת שלא רק מה שמכניסים לפה יכול לטמא ח"ו, אלא גם מה שמוציאים מהפה, היינו הדיבור, יכול להביא את האדם לידי טומאת נגעים החמורה ח"ו, וע"כ צריך להיזהר בזה ביותר.

אדם כי יהיה בעור בשרו וגו' והובא אל אהרן הכהן וגו' (יג, ד). בספר 'אפריון' לבעל הקיצור שו"ע הביא קושיית האלשיך הקדוש (ד"ה ובוה מצאנו) בפרשתן אמאי קראו הכתוב בלשון 'אדם' שהיא המעלה הגדולה, ועוד הקשה (קושיא ז') אמאי תליא הטהרה בכהן דווקא.

ומבאר כי ידוע שהנגעים באים על לשון הרע (ערכין ט"ו ע"ב ורש"י להלן י"ד, ד) והקשו הרי גם באומות העולם יש בעלי לה"ר ואינן נלקין בנגעים, ונראה פשוט כי שאר אומות העולם אין האחדות והשלמות חיוב בהם והלשון הרע והמחלוקת אינן מזיקין להם כל כך משא"כ ישראל אשר נשמותינו חלק אלוה ממעל חצובות ממקום א' והחיוב בנו האהבה והשלום הן לענין קיום התורה הן לענין שאר דברים כנודע ומפורסם כו'.

והמפרשים כתבו הא דאמרינן בגמ' (יבמות ס"א ע"א) 'אתם קרויים אדם' ואין אומות העולם קרויים אדם, היינו משום דשם איש ואנוש באים בריבוי אישים אנשים, משא"כ שם אדם אינו בא בריבוי וזה מורה על האחדות והשלום, וזהו אתם קרויים אדם וכו'.

(וכן הובא בשם ה'עוללות אפרים' וידוע שכן השיב הגאון מהר"ם שפירא זצ"ל בשם רבו הרה"ק רבי ישראל מטשורטקוב זי"ע לשופט במשפט בייליס ששאלו על פירוש מאמר חז"ל הנ"ל, וענה לו הבט וראה איך שכלל ישראל כולו התלכדו כאיש אחד כדי לסייע ליהודי זה הנמצא בצרה, וזהו 'אתם קרויים אדם', שכלל ישראל - כל האומה באחדות כאיש אחד, מה שאינו בנמצא אצל אה"ע).

וז"ש אדם כי יהי' בעור בשרו וגו' מחמת שאתם קרויים אדם וראוי לכם השלום, לכן אם ידבר לה"ר ויגרום פירוד ומחלוקות יהי' בעור בשרו שאת או ספחת וגו', והתקנה לזה והובא אל אהרן הכהן וגו' שהם מדת השלום כנודע ללמוד מדרכיו ויכפר עליו, ודו"ק.

צפרא דשבתא - ש"ק תזריע מצורע השפ"ה עיה"ק צפת

זאת תהיה תורת המצורע (יד, ב) איתא בחז"ל דהנגעים באים כעונש על עוון לשון הרע (ערכין טז, ב) ונשאלת השאלה א"כ אמאי בזמן הזה בטלו הנגעים, האם תמו חטאים מן הארץ, וכי איש אינו נכשל יותר בלשה"ר.

וכבר עמד על זה השל"ה הקדוש וזל"ק : "ואל יחשוב אדם המספר לשון הרע שרואה את עצמו שאינו מצורע, כי זה הוא לו לרעה כי נפשו מצורעת, כמו שלמדנו בזהר מהפסוק (משלי כא, כג) 'שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו' אל תקרי 'מצרות' אלא 'מצרעת', כלומר כי נפשו שהיא נשמתו היא מצורעת בר מינן על כן שומר נפשו ירחק בתכלית הרחקה".

ומבואר בדברי קדשו שחלילה לנו לומר שכהיום אין באים יותר נגעים על האדם, אלא באים גם באים על מספרי לשון הרע, אמנם אינם באים בגופם אלא בנשמתם רח"ל, וא"כ גם בזה"ז שייך מה שאיתא מהזהר"ק (הובא ב'מדרש יהונתן' ממהר"י אייבשיץ זצוק"ל בפרשתנו) דמפני מה נקרא מצורע 'מוסגר', שמוסגר תפילתו בשמים, וצריך האדם לשים ליבו על כך, והוא דבר נורא.

והאלשיך הק' (פר' תזריע) מבאר עוד העניין דכיום אין באים הנגעים בגוף האדם אלא בנפשו, וזל"ק "לרבותינו ז"ל שאמרו (ערכין טז, א) כי בא הצרעת על לשון הרע, ומה היה כי בימים הראשונים אשר היו טובים בני אדם מאלה היה בס נגע צרעת, ועתה שרבו כמו רבו מספרי לשון הרע יהיו נקיים? אך הוא הטעם כי בזמן שנתמעטה הקדושה, כי פסו אמונים מבני אדם, לא תגעל נפשם כוח טומאתם להראות החוצה בעור הבשר בלבד".

והיינו שבדורות קדמונים אשר היו שלמים וטובים, הייתה קדושתן דוחה הטומאה החוצה, והנגעים שבגופם היו אות וסימן לטוהר נפשם שלא הייתה יכולה לסבול הפגם והטומאה, אבל כיום בעוונותינו הרבים שאין נפשותינו מזוככות כמו בימים ההם, אין אנו זוכים שתגעל הנפש את הטומאה החוצה, וע"כ נשאר הפגם בפנימיות הנפש.

וביסוד זה מבאר ה'אלשיך' את הפסוק (במדבר יג, ב) 'אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת, והיה בעור בשרו לנגע צרעת', ולכאורה תמוה מהו 'והיה בעור בשרו לנגע צרעת', הא אמרו חז"ל שכל מקום שנאמר 'והיה' הוא לשון שמחה, ולשמחה מה זו עושה כאן.

אך לפי היסוד האמור מבואר שאכן יהודי שראה נגע בעור בשרו - לשמחה תחשב לו שעשה העוון רושם בו, כי קדוש הוא, והטומאה נגעלה מיד החוצה בעור, וגם כי על ידי כן ישוב ויתרפא ויטהר, עכ"ד.

ובכן צדיקים יראו וישמחו

שיחת צדיקים בין כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א לכ"ק מרן אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א
בעת שמחת הברית לנין כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, יום ד' כ"ה ניסן תשפ"ה + חלק שני

ידידות מופלאה בין שני הצדיקים

אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א: זקנכם הרה"ק הרדצ"ש זי"ע היה בידידות גדולה עם דודי זקני הרה"ק רבי מרדכי מראחמיסטריווקא זי"ע.

אדמו"ר שליט"א: אכן כן, כשעלה הרה"ק ר' מאטעלע לארץ ישראל והגיע לראשונה לירושלים עיה"ק, יצא זקני רביה"ק הרדצ"ש לקבל את פניו מחוץ לעיר, וכשראה הרה"ק ר' מאטעלע את פני רביה"ק הרדצ"ש בתוך כל הציבור מיד הכיר בקדושתו והזמינו לעלות על המרכבה שלו, ונסעו כך יחד ונכנסו בצוותא על גבי המרכבה בשערי העיר העתיקה של ירושלים עיה"ק. מיד בהגיעו לארץ ישראל נתקשרו בידידות עצומה.

אדמו"ר מראחמיסטריווקא: כשהרה"ק הרדצ"ש זי"ע נסתלק לשיבה של מעלה, התבטא הרה"ק ר' מאטעלע בהלוייה שלו...

אדמו"ר שליט"א: אז א האלבע אידישקייט פון ירושלים איז אוועק - שמחצית האידשקייט של ירושלים נסתלקה.

אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א: את מחציתו הראשונה של המעשה הבא שמעתי מאממו"ר (הרה"ק רבי ישראל מרדכי מראחמיסטריווקא) זי"ע ששמעו מפי הרה"ק ר' חיים הערש אייזנבאך זצ"ל (מקורבו ומשמשו בקודש של הרה"ק ר' מאטעלע) את המחצית השנייה סיפר זקנכם, הרה"ק ה'ברכת משה' זי"ע, אך אני שמעתי מאבי זי"ע רק את המחצית הראשונה, וכך סיפר:

פעם אחת לא הרגיש הרה"ק ר' מאטעלע בטוב, באחד הימים קרא למשמשו הרה"ק ר' חיים הערש וביקש ממנו ללכת לשער יפו

ואמר לו היות והרה"ק הרדצ"ש שמע שאינני מרגיש בטוב הוא יוצא עכשיו לכאן כדי לבקרנו 'ביקור חולים', ובכן מבקש אני ממך לך עכשיו ותפגשנו ב'שער יפו' ותאמר לו שאני מרגיש יותר טוב ואינו צריך להטריח עצמו לבוא אלינו, את זה שמעתי מאבי זי"ע מפי הרה"ק ר' חיים הערש.

אך זקנכם ה'ברכת משה' זי"ע סיפר את חציו השני של הסיפור...

הרה"ח ר' נח שליט"א: רביה"ק סיפר שפעם לא הרגיש הרה"ק ר' מאטעלע בטוב והלך זקינו רביה"ק הרדצ"ש זי"ע לבקרו 'ביקור חולים' בביתו. כעבור כמה ימים בשעת בוקר מוקדמת שוב קרא לו זקנו וביקשו להתלוות אליו לביתו של הרה"ק רבי מאטעלע, ויצאו לדרך ברגל.

וסיפר רביה"ק ה'ברכת משה' כי כשהגיעו לשער יפו פנה אליו זקינו רביה"ק הרדצ"ש ואמר לו: "אין לי כוח ללכת, אם מישהו היה מגיע ואומר לי כעת מה שלום בריאותו של ר' מאטעלע וחוסך ממני את ההליכה, אזי היה הוא מחיה אותי - וואלט ער מיר מחי' געווען".

לא עברו כמה רגעים ומרחוק נראתה דמותו של ר' חיים הערש צועד מולם. מיד פנה רביה"ק ה'ברכת משה' לזקנו רביה"ק הרדצ"ש ואמר לו שהנה ר' חיים הערש צועד לקראתנו ובוודאי מגיע הוא מבית הרה"ק ר' מאטעלע.

ותיאר רביה"ק שרבי חיים הערש היה ירא שמים מרבים, 'א פרומער', הוא הלך ברחוב כששתי עיניו מושפלות ארצה בשמירה יתרה, פאותיו הארוכות משתלשלות משתי צדעיו, ולא הבחין בהם כלל מחמת שמירת עיניו. קרא לו אפוא זקני בקול: "ר' חיים הערש, מה שלומו של רבי מאטעלע?"

לשמע הקריאה הרים ר' חיים הערש את עיניו, נגש מיד אל זקני הרדצ"ש ואמר לו: "זה עתה אני מגיע מביתו של מו"ר רבי מאטעלע בשליחות אליכם, והוא ביקשני ללכת להודיע לכם שהוא מרגיש טוב ואינכם צריכים לבוא לבקריו".

לשמע הדברים נהרו פניו של רביה"ק הרדצ"ש, "לאנג לעבין זאהלסטו, האסט מיר מחיה געווען - החיית אותי, שיהיו לך חיים ארוכים".

לימים כשהיה מספר רבי חיים הערש את הסיפור הזה היה מסיים "באותו רגע כבר ידעתי שאריכות ימים כבר מונחת בכיסי - אז אריכות ימים האב איך שוין אין טאש". ואכן, כידוע הוא זכה להגיע לגיל מופלג ביותר.

הביקור בליל ראש השנה

אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א: הרה"ק הרדצ"ש היה הולך לברך את הרה"ק ר' מאטעלע בליל ראש השנה בברכת 'לשנה טובה'.

אדמו"ר שליט"א: בפעם הראשונה שהלך אליו זקני בליל ראש השנה שוחח עמו הרה"ק ר' מאטעלע אודות ה'לאמטערנעס' פנסי הרחוב שהיו אז בירושלים, וה'עולם' קצת התפלא על זה, כשיצאו משם אמר זקני לאנשיו 'מה אתם מבינים על יהודי זה, וכי לא ראייתם שאינו יכול להגביה את עפעפי עיניו מרוב אימת הדין'...

אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א: כמדומה שזקנכם הרה"ק הרדצ"ש אף ביקר אצל הרבנית של הרה"ק ר' מאטעלע ושמע ממנה מעשה.

אדמו"ר שליט"א: די מעשה מיט די קויל - הסיפור עם הגחלת.

4 ומוסיף הרה"ח ר' שמואל פרוש שליט"א: את הסיפור הזה סיפר פעם רביה"ק ה'ברכת משה' זי"ע בשולחנו הטהור בליל שבת בבית מדרשנו 'בית דוד' בירושלים עיה"ק, לאחר הטיש כשעלה רבינו לבית בתו הרבנית הצדקנית מרת חנה ע"ה שם התאכסן בהיותו בירושלים, בעודו עולה בגרם המדרגות פנה אליו רבינו בחביבות ושאלני: "האם אתה יודע מה הכוונה 'אלחוט'?" (היה זה הרבה לפני שנפוצו הטלפונים האלחוטניים בעולם).

והפטיר רבינו: "לאותם צדיקים, לזקני הרדצ"ש ולהרה"ק ר' מאטעלע זי"ע, לא היה צורך באלחוט, היה להם 'אלחוט' משלהם, א אייגענער אלחוט..." (היינו שהם הרגישו ברוח הקודש איש במחשבותיו של רעהו, וכך ידע הרה"ק מראחמיסטריווקא לשלוח את רבי חיים

"מיט רבי דויד'ס אוועק גיין, איז צו גענומען געווארן האלב אידישקייט פון ירושלים, און די אנדער האלבע אידישקייט דארף אויכט א גרויסע ישועה" - עם הסתלקותו של רבי דוד ניטלה מירושלים מחצית מהיהדות של ירושלים, ומחציתה השנית צריכה ישועה גדולה אף היא.

למחרת עלה רבי שמואל אהרן למעונו של הרה"ק מרחמיסטריווקא ודיבר עמו בעניינים שלו, ולבסוף שאלו האם נכונים הדברים שאמר בעת הלווייתו של הרדצ"ש, ואישר לו הרה"ק מרחמיסטריווקא שאכן אמר כזאת, והפטיר ואמר אח"כ: "איי, וועסט דאך פרעגן, איך בין דאך דא? איך בין דאך דא אזוי וי א פרעמדער!" - ואם תשאל, הלא אני הנני כאן? אני הלא כאן כמו זר!

1 יומא דהילולא קדישא יחול השבוע, י"ז אייר תר"פ.

2 ישיבת 'חיי עולם' בירושלים עיה"ק ארגנו אז קבלת פנים לכבודו ויצא גם רביה"ק הרדצ"ש לקבל פניו.

3 מספר הרה"ח ר' שמואל פרוש שליט"א ששמע מהגה"ח רבי שמואל אהרן וובר זצ"ל שסיפר שכאשר הגיעה לביתו השמועה על הסתלקותו של מורו ורבו רביה"ק הרדצ"ש זי"ע אזי מרוב צער וזעזוע נתעלפה זוגתו של ר' שמואל אהרן כמה פעמים, עד שלא היה יכול ללכת בעלה רש"א להשתתף בהלווייתו של רבו.

לאחר מכן הוגד לו שבעת הלוויה הגיע להשתתף הרה"ק רבי מאטעלע מרחמיסטריווקא, וביושבו בתוך עגלתו שעמדה סמוך לשער האשפות נתן ח"י מטבעות לצדקה, והתבטא ואמר כנ"ל:

אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א: היה לה ברשותה את ה'קויל'?

הרה"ח ר' נח שליט"א: אכן כן, ולבקשת אד"ש מספר ר' נח שליט"א את המעשה עם הגחלת, כדלהלן:

רביה"ק ה"ברכת משה" זי"ע סיפר שבילדותו התלווה פעם אל זקנו רביה"ק הרדצ"ש זי"ע לבקר אצל הרה"ק רבי מאטעלע ובהיותם אצלו נכנסו גם אל הרבנית ע"ה, אשת הרה"ק מראחמיסטריווקא, שהייתה צדקנית גדולה ובת קדושים, נכדת הרבי רבי זושא מאניפולי זי"ע⁵, ונכנס אליה רביה"ק הרדצ"ש לשמוע מפיה סיפורי צדיקים מאבותיה הק' ויחד עמו נכנס גם נכדו - רבינו.

באותו מעמד סיפרה להם הרבנית מעשה שמקובל אצלם מזקנים הרה"ק הרבי רבי זושא זי"ע, שפעם הגיע יהודי בעל עבירה ר"ל אל הרבי ר' זושא וביקש שיתן לו דרך תשובה לחטאיו, אמר לו הרבי ר' זושא כי מאחר שחטא ופשע כל כך ננעלו לפניו שערי תשובה, ואינו רואה לו שום פתח של דרך תשובה. אותו יהודי התחנן על נפשו, אך הרבי ר' זושא לא הסכים לתת לו דרך תשובה.

בתוך כך ביקש הרבי ר' זושא שיביאו לו גחלת (א קויל) להדליק את מקטרתו, והלכה נכדתו והביאה לחדר גחלת, וכשראה זאת הרבי ר' זושא פנה לאותו יהודי ואמר לו: "אזוי ווי אויף די קויל קען וואקסן גראז אזוי קענסט דו תשובה טאהן - כמו שעל גחלת זו יצמחו עשבים, כך אתה תוכל לשוב בתשובה שלימה".

כששמע אותו יהודי דיבורים קשים אלו יוצאים מפי הצדיק מיד נפל מתעלף... או אז ראה הרבי ר' זושא שאכן אותו יהודי מתכוון באמת ובתמים לדבריו, ומוכן הוא לקבל עליו כל תיקון תשובה. כשהתעורר האיש מעלפונו נתן לו הרה"ק תיקון תשובה לשנה שלימה.

אותה נכדה שפיקחת הייתה, בראותה שזקינה

הק' נתן לו דרך תשובה על אף שמקודם אמר שכמו שהגחלת תצמיח עשבים כך הוא יוכל לעשות תשובה, נטלה אפוא את אותה גחלת והצניעה אותה למשמרת, לראות כיצד ייפול דבר.

והנה, לפקודת השנה כשחזר אותו יהודי לאחר שעשה התיקון והתשובה, אמר לו הרבי ר' זושא "א רעכטער בעל תשובה - אכן בעל תשובה אמיתי", היינו שהתקבלה תשובתו לפני השי"ת.

כששמעה זאת הנכדה מיהרה להוציא את הגחלת שהצניעה והנה למרבה הפלא ראו שאכן מתוך הגחלת מבצבצים עשבים רעננים שצמחו מהם, ויהי לפלא.

וסיימה הרבנית מראחמיסטריווקא שאותה גחלת השתמרה במשפחתה ועדיין נמצאת אצלה בירושה, ואמנם העשבים שצמחו התייבשו ונשרו ממנה עם השנים, אך הגחלת עצמה נשארה והנה היא בידה.

ובאותו מעמד הראתה את הגחלת לרביה"ק הרדצ"ש זי"ע, ונכדו רבינו ה'ברכת משה' שהיה נוכח באותו מעמד ראה אף הוא את הגחלת ואף זכה להחזיקה בידו.

והפטיר רביה"ק ה'ברכת משה' זי"ע על מעשה זה בזה"ל:

"צריך להאמין ולקבל כל דבר היוצא מפיהם של צדיקים, מלבד אם הם אומרים לאדם שאין באפשרותו לחזור בתשובה, שאז אין לקבל דבריהם, כי אין בנמצא יהודי שאינו יכול לחזור בתשובה - צדיקים דארף מען אל'ס גלייבן, חוץ אז זיי זאג'ן אז מען קען נישט תשובה טאהן - דארף מען זיי נישט גלייבן".

הרה"ח ר' נח שליט"א: רביה"ק הברכת משה סיפר שזקינו רביה"ק הרדצ"ש היה נכנס מפעם לפעם לשמוע סיפורי צדיקים מפי הרבנית מראחמיסטריווקא - 'פון מאהל צו מאהל' פלעגט אריין גיין דער זיידע צו איהר אויכט'.

אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א: היא הייתה בתו של הרה"ק רבי דוד מטאלנא זי"ע.

הרה"ח ר' נח שליט"א: היה לה גם ברכה מיוחדת מאביה הק' שלא תביא בנ"א לידי הרהור רח"ל.

אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א: אז מיזאהל נישט נכשל ווערן.

הרה"ח ר' נח: אכן כן, אף זאת שמעתי מרביה"ק ה'ברכת משה' זי"ע, שכאשר ירדה מהספינה בהגיעה לארץ ישראל והוזקה שיסייעו בידה ביקשה מכמה אברכים שיסייעו לה לידת, ואז אמרה שיש לה ברכה מאביה הקדוש הרה"ק מטאלנא זי"ע שלא תביא לידי הרהור ר"ל⁶.

רבי יוחנשע'ס א קינד

אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א: ס'איז א שטארקע ידידות געווען - ידידות חזקה הייתה בין הרה"ק ר' מאטעלע להרה"ק הרדצ"ש.

הרה"ח ר' נח שליט"א: רביה"ק ה'ברכת משה' סיפר שזקנו רביה"ק הרדצ"ש זי"ע היה מדבר תמיד את אנשיו ללכת לשולחנותיו הטוהרים של הרה"ק רבי מאטעלע ולהתבשר מזיוו, באמרו 'בשמים יתבעו מעמנו דין וחשבון על כך שהיה כאן רבי יוחנשע'ס א קינד' (בנו של הרה"ק רבי יוחנן מראחמיסטריווקא זי"ע) ולא נכנסו אליו⁷.

הרה"צ ר' מתתיהו טווערסקי שליט"א אב"ד ראחמיסטריווקא ביתר עילית: הרה"ק ה'דברי יואל' מסאטמאר זי"ע ביקר כידוע בארץ ישראל בשנת תרצ"ב ולימים סיפר להרה"ק רבי יעקב יוסף מסקווירא זי"ע שאחד הזכויות שהיו לו בחייו שעוד זכה לפגוש את זקנו הרה"ק רבי נחומטש'ע מראחמיסטריווקא זי"ע (אחיו של הרה"ק רבי מאטעלע) בביתו בירושלים עיה"ק, והעיד על עצמו שעצם ראיית פניו של הרה"ק ר' נחומטש'ע הביאה לו הרהור תשובה, והחשיב זאת כל ימיו לזכות עבירו שעוד זכה לראות נכד של המגיד מטשערנאביל זי"ע⁸.

7 בעניין זה מוסיף ומספר הרה"ח ר' שמואל פרוש שליט"א: פעם, בהזדמנות מיוחדת, הרהבתי עוז ושאלתי את רביה"ק ה'ברכת משה' זי"ע אודות מעשה זה: "מדוע התבטא רבינו הרדצ"ש בנוסח 'בנו של רבי יוחנשע' - ר' יוחנשע'ס א קינד', מדוע לא נקב בשמו של הרה"ק ר' מוטלה בעצמו?"

רבינו ה'ברכת משה' זי"ע הרהר לרגע חדא ומיד השיב ואמר לי "דעם זיידענ'ס אויגן - עיניו מרחיקות הלכת של זקני הקדוש הרדצ"ש, הוא ראה בקדשו שעוד עתידים לעלות לארץ ישראל עוד כמה מבניו של הרה"ק ר' יוחנן מראחמיסטריווקא זי"ע, וחזר שוב "דעם זיידענ'ס אויגן"...

(כלומר, שרבינו הרדצ"ש רצה שהוראתו תעמוד לנגד עיני חסידיו גם כאשר יעלו לארץ ישראל שאר בני הרה"ק מראחמיסטריווקא, הרה"ק ר' מנחם נחום והרה"ק ר' זאב זי"ע, ורצה לעורר את חסידיו שייכנסו גם אליהם). ומעניין לעניין, מוסיף ומספר הרה"ח ר' שמואל פרוש שליט"א: שמעתי מהגה"ח ר'

מטאלנא זי"ע שלא תביא לידי הרהור כנ"ל.

ויש לציין בעניין זה מה שאיתא בספה"ק 'ברכת משה' זי"ע פרשת 'חיי שרה', עה"פ 'ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה', וברש"י הק', "לכך נכתב שנה בכל כלל וכלל, לומר לך שכל אחד נדרש לעצמו בת ק' כבת כ' לחטא מה בת כ' לא חטאה שהרי אינה בת עונשין אף בת ק' בלא חטא ובת כ' כבת ז' ליופי, וזל"ק: וכשהייתי בימי חורפי עם זקני הרב הקדוש רבי דוד צבי שלמה זי"ע אצל הרב הקדוש ר' מרדכי מראחמיסטריווקא זי"ע א בירושלים נכנס זקני אצל הרבנית שהייתה בתו של הרב הקדוש רבי דוד מטאלנא זי"ע ואמרה הרבנית לזקני זי"ע א שאביה העיד עליה שאינה מביאה בני אדם לידי הרהור רח"ל, וזהו שנאמר בשרה בת כ' כבת ז' ליופי, שכשם שאין בת ז' מביאה הרהור באנשים כך גם שרה כשהייתה בת כ' לא הביאה לידי הרהור. לפי המקובל בידי כמה מצאצאיו היה הרה"צ ר' ברוך יצחק פריינד זצ"ל בעצמו מאותם אברכים שסייעו לרבנית מראחמיסטריווקא בשעת מעשה.

הערש בדיוק ברגע הנכון, לחסוך מרבינו את ההליכה).

5 בתו של הרה"ק רבי דוד מטאלנא זצוק"ל, שהיה חתנו של הרה"ק רבי ישראל אברהם מטשארני אוסטראה זצוק"ל, שהיה בנו של הרה"ק הרבי ר' זושא זי"ע

6 גופא דעובדא מספר הרה"ח ר' שמואל פרוש שליט"א ששמע מזקינו הרה"ח ר' יהושע רוקח זצ"ל שכאשר ירדה הרבנית מהספינה בנמל יפו, בהגיעה לארץ ישראל, עגנה הספינה במרחק מהנמל מהאנייה והנוסעים הוצרכו לעבור על גבי גשר ברזל צר לסירה קטנה וכך שטו אל הנמל, אמנם היא הייתה כבר מבוגרת והוזקה שיסייעו לעבור מהאנייה לסירה הקטנה, והיה זה הרה"ק ה'פחד יצחק' מביא"א זי"ע (גיסו של בעלה הרה"ק ר' מאטעלע, חתן הרה"ק ר' יוחנן מראחמיסטריווקא) שדאג מראש שייגיעו לשם אברכים מחסידי באיאן לקבל פניהם ולסייע להם, והם אלו שסייעו לרבנית לעבור לסירה, ובאותה הזדמנות כשהיו בסירה אמרה לאותם אברכים שיש לה ברכה מאביה הקדוש הרה"ק

הסיפור ששמע רביה"ק ה'ברכת משה'

אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א: שמעתי שזקינכם הרה"ק ה'ברכת משה' זי"ע סיפר ששמע מזקני הרה"ק רבי נחומטש'ע מראחמיסטריווקא זי"ע סיפור בעניין לבקש כסף מיהודים.

הרה"ח ר' נח שליט"א: היה זה כשרביה"ק ה'ברכת משה' זי"ע הוצרך לנסוע לחו"ל בשנת תרצ"ג לאחר שזכה בגורל בדירה בבתי וורשה והיה צריך לשלם סכום כסף שלא היה בידו וע"כ גמר בדעתו לנסוע לחו"ל להשיג הסכום הדרוש לו.

טרם נסיעתו נכנס להיפרד מהרה"ק רבי נחומטש'ע זי"ע ואמר לו את הסיבה לנסיעתו לחו"ל, כששמע זאת הרה"ק רבי נחומטש'ע פתח ואמר לו 'מדארף קענען מאכן געלט - צריך לדעת כיצד לבקש ולהשיג כסף'.

וסיפר לו הרה"ק ר' נחומטש'ע בשם אביו הרה"ק רבי יוחנן מראחמיסטריווקא זי"ע שנענה פעם ואמר בלשו"ק: "מדארף קענען נעמען געלט - צריך לדעת ליטול כסף מיהודים".

והוסיף הרה"ק ר' יוחנן ואמר "דער טאטע האט געקענט נעמען געלט, די ברידער ווייס איך נישט, איך קען נישט מאכן געלט - אבי, הרה"ק המגיד רבי מרדכי מטשערנאביל זי"ע ידע ליטול כסף מיהודים, אחי - אינני יודע, אך אני אין בידי לעשות כן".

שמואל אהרן וובר זצ"ל שלאחר שקנה הרה"ק ר' מאטעלע את האוהל בהר הזיתים - אוהל אדמו"ר ראחמיסטריווקא נענה ואמר: "עצט קענען שוין מיינע ברידער אויך קומען - עכשיו כבר יכולים גם אחי הק' לעלות לארץ ישראל, שיש להם היכן להיטמן".

8 ומספר הרה"ח ר' שמואל פרוש שליט"א כשהרה"ק ר' מרדכי שלמה מבאיאן זצוק"ל היה כאן בארץ ישראל הלך לביקור אצל הרה"ק מהר"א מבעלזא זי"ע ושאל אותו המהר"א אם עוד הספיק לראות את האחים הק' מראחמיסטריווקא בניו של רבי נחומטש'ע זי"ע, ה"ה הרה"ק רבי אברהם דב זי"ע והרה"ק רבי דוד זי"ע, ואמר שהספיק לראות רק את הרה"ק ר' דוד היות והרה"ק רא"ד כבר נסתלק קודם, ונענה המהר"א "איך פיל מיר פאר א זכייה אז איך האב געקענט ביידע ברידער - מחשיב אני לעצמי לזכות שזכיתי עוד לראות שת שני האחים".

9 יש לציין שבהזדמנות אחת סיפר רביה"ק ה'ברכת משה' זי"ע את המעשה הזה יותר בהרחבה, וכן רשם הרה"ח ר' שמואל פרוש שליט"א, בזה"ל:

הרה"ק ר' נחומטש'ע פתח וסיפר לרביה"ק ה'ברכת משה' כי כל בני זקנו הרה"ק רבי מרדכי מטשערנאביל זי"ע א היתה דרכם "אויסבעטן געלט", דהיינו שהיו מבקשים ממון מהחסידים שלהם. אולם אביו הרה"ק רבי יוחנן מראחמיסטריווקא זי"ע לא היתה דרכו בכך, ופעם השיא אביו רבי יוחנן שנים מילדיו זה

וסיפר הרה"ק ר' יוחנן מעשה באביו הרה"ק המגיד מטשערנאביל זי"ע (והיה רבינו ה'ברכת משה' מציין לימים שבנו, הרה"ק רבי נחומטש'ע, סיפר זאת בארוכה עם כל השמות של האנשים והעיירות לפרטי פרטים) וכך היה מעשה:

באחת העיירות שהיה המגיד מטשערנאביל זי"ע נוסע אליהם, התגורר גביר גדול וקמצן גדול שהיה מחסידי הרה"ק מטשערנאביל, אך בידעו שרבו נוהג לבקש סכומים גדולים לצדקה היה עושה כל שבידו שרבו לא יוכל לבקש ממנו צדקה.

כשהיה הרה"ק המגיד מגיע לעירו, בליל שבת קודש לא היה העשיר מגיע כלל לשולחן הטהור של רבו כי יבקשו ממנו להעמיד יין או בירה, היה מגיע רק בסעודה שלישית כשהיה חושך בביהמ"ד ומיד כשהביאו הנרות היה מסתלק מביהמ"ד מבלי שיראוהו, במוצאי שבת כשהרבי היה נוסע לביתו, אז היה העשיר מגיע ברגע האחרון כשהרבי כבר יושב על הכרכרה ונותן שלום בחפזו, בידעו שבעת לא יוכל לבקש ממנו צדקה.

פעם אמר הרה"ק המגיד מ'דארף איהם אריין כאפן - צריך פעם אחת לעשות לו טובה ולהוציאו מקמצנותו" ונסע לעיר מגוריו של אותו עשיר לשבת קודש. העשיר כדרכו הסתתר כל השבת ורק ברגע האחרון כשישב הרה"ק על הכרכרה ניגש והושיט ידו לשלום, אך הפעם נטל הרה"ק את ידו והחזיקה כמה

אחר זה, ומהוצאות נישואי הילדים נעשה בעל חוב לח" מאות רובל כסף ולא היה לו מאיפה לשלם זאת, אבל הוא כדרכו בקודש לא ביקש ממון מחסידיו.

בעת ההיא נכנס אליו חסיד אחד מאנשי שלומו ושפך לבו לפניו על עצמו שהוא מתחיל לפשוט את הרגל, ואמר לו הרה"ק רבי יוחנן שהשי"ת יעזור לו לצאת ממצוקתו. נענה החסיד ואמר שמונחים אצלו כספים רבים שאנשים הפקידו אצלו, ואין לו לשלם להם את כספם שהפקידו אצלו. נענה רבי יוחנן שאין לו שום ברירה אלא למכור את חפציו ורכושו ולשלם את כספיהם של המפקידים. שוב שח לבו החסיד לפני הרבי על מצבו הרע ושוב נענה הרבי ואמר לו שאין לו ברירה והוא חייב למכור את כל אשר יש לו ובלבד שלא להשאיר את בעלי החוב ללא כספם המגיע להם.

למען האמת, החסיד לא בא כלל להשיח את לבו על מצבו העצמי שאליבא דאמת לא היה רע כפי שהציגו, אלא בא אל רבו רק כדי לרמוז לו על כך שהוא נעשה בעל חוב של מאות ר"כ, ולתת לו עצה על כך.

שמע הרה"ק רבי יוחנן והבין את רמזו של החסיד, אך נענה ואמר, שמה הוא יכול לעשות לכך, והציע לו החסיד שהרבי יבקש מכמה וכמה חסידים שלו שהם בעלי ממון ועשירים שיתאספו יחדיו ואז יבקש מהם סכומי כסף הגונים וכך ישלם ויכסה את חובותיו.

נענה הרה"ק רבי יוחנן אל חסידו בזה"ל: "וי קען איך דאס טאהן" - כיצד הנני יכול לעשות

דקות, לאחר מכן אמר לו לעלות על כרכרתו ולהצטרף אליו.

הוא עלה בלית ברירה על הכרכרה והבעל עגלה החל לנסוע (בהוראת המגיד הק' שציווה עליו כן מראש) לכיוון הארמון בו התגורר העשיר, ושם נעצר הבעל עגלה, במשך כמה דקות עמדה הכרכרה והמגיד מסתכל סביב, עד שלאותו עשיר לא היה נעים ופנה ואמר לרבו "כאן אני גר - דא וואוין איך".

כיון שנאלץ העשיר לגלות שכאן הוא ביתו, כבר לא היה לו נעים והוא נאלץ גם להציע לרבו לעלות אולי לביתו ולהתכבד בשתיית כוס תה כפי שהיה נהוג, אמנם הרה"ק המגיד נענה מיד "נו, אני מוכן, אבל זה עולה כסף", וביקש ממנו סכום כסף מסוים (ח"י רובל) ובלית ברירה הסכים העשיר.

יד המגיד מהעגלה, ופנה לביתו של העשיר. בדרך היה עליו לעלות את גרם המדרגות שמתחת לבית העשיר כדי לבוא אל תוך ביתו של העשיר, בראותו זאת נעצר על מקומו ולא רצה לעלות באמרו שאין בכוחו לעלות את המדרגות. הפציר החסיד ברבו שיעלה לביתו, אולם המגיד התנה עמו תנאי שיתן לו עבור כך עוד ח"י רובל כסף. שוב לא היתה לו ברירה ושילם לרבו עוד ח"י ר"כ.

המגיד עלה כמה מדרגות ושוב נעצר באמרו שאין בכוחו לעלות כ"כ הרבה מדרגות, ושוב הפציר החסיד העשיר שאם הרבי כבר כאן

כן. נענה החסיד ואמר, שכמו שאביו הק' ואחיו הק' עושים כן ומבקשים ממון מחסידיהם כן יעשה גם הוא. השיב לו הרה"ק רבי יוחנן כך: "דער טאטע האט געקענט אויס בעטן געלט, די ברידער ווייס איך נישט, איך נישט" - אבי היה יכול לעשות כן היינו שהיה לו את הכח לבקש כסף מחסידיו, אחי - אינני יודע, אולם אני בוודאי איני יכול לעשות כן.

וסיפר הרה"ק רבי יוחנן, שאביו הק' רבי מרדכי המגיד מטשערנאביל זי"ע נסע פעם בדרכו, ונכד אחד של אביו הרה"ק בעל "מאור עיניים" זי"ע נסע בעת ההיא על פני העיירות השונות כדי לאסוף כספים, ואנשים כיבדו אותו בתור נכד של בעל ה"מאור עיניים", וכישצא הנכד מעיר אחת ראה את דודו המגיד מטשערנאביל מגיע לעיר הזאת. הוא ראה את עגלתו של דודו ועלה עליה והתיישב לצידו של דודו כדי לשוחח עמו.

בין הדברים שאל אותו אחיינו מדוע הוא - דודו מקבל כספים מאנשים בעיירות בנקל והוא מתקשה בכך מאוד. השיב לו המגיד מטשערנאביל שהוא יסביר לו כיצד אוספים ממון, ואז סיפר המגיד בעצמו את כל המעשה המובא למעלה על העשיר הקמצן הנ"ל, ובסיימו לספר את כל הסיפור נענה המגיד זי"ע: "ווייסט שוין וואס דאס הייסט זיך אויסבעטן געלט?" - האם עתה כבר תדע כיצד מבקשים את הממון מהחסידים (מרשימות הרב אהרן גלבשטיין שליט"א).

שיואיל נא לעלות בכל זאת לבית, אולם המגיד התנה עמו שישלם לו על כך עוד ח"י רובל. ללא ברירה אחרת הוציא עוד ח"י ר"כ ושילם לרבו.

כך נשנה הדבר בכניסה לבית שם נעצר שוב המגיד ודרש שוב תשלום של ח"י ר"כ עבור הכניסה שלו לבית וכן בכניסה לסלון ביקש שוב עוד ח"י ר"כ, והעשיר הוציא שוב ושוב ח"י ר"כ ושילם לרבו ולא חסך מכספו כלום ובלבד שרבו המגיד יבקר בביתו.

בהמשך כיבד החסיד את רבו המגיד והכניס לו כוס תה. המגיד לא נגע בכוס ואמר לו שהוא לא מוכן לשתות את ה'תה'. הפציר החסיד שהרבי ישתה את כוס התה המוגש לו. ושוב דרש ממנו המגיד תשלום של ח"י ר"כ ושוב נצרך העשיר לשלם מכיסו עוד ח"י ר"כ.

מקובל היה שכאשר צדיק מגיע להתארח בבית ושוותה כוס תה, לאחר מכן היו נכנסים בעל הבית ובני ביתו לקבל את ברכת הצדיק, וכן היה גם כאן, העשיר קרא לזוגתו וביקש מרבו המגיד להעניק להם את ברכתו, והנה למרבה הפלא כשבא המגיד לברכם נזרקה מפיו אמירה נוראה, שכל הקללות הכתובות בתורה ובמשנה תורה יחולו על העשיר וב"ב ועל זרעו וזרע זרעו אחריו.

העשיר וב"ב נרעדו מאוד מהדברים הנוראים שיצאו מפי הצדיק והעשיר החל להתחנן מהמגיד לבטל את הדברים, אך המגיד נענה שכיון שכבר יצאו מפיו דברים אלו, שוב אין כל עצה ודרך לבטלם כי אם שיביא לו העשיר במתנה גמורה את כל רכושו כולל את כל הכסף והזהב שלו וכל ממונו הנמצא ברשותו, ואז יוכל להיפטר מכל הקללות הנ"ל הרובצות עליו.

העשיר התייעץ עם אשתו ופה אחת נמנו וגמרו כי מה להם ולכספם אם חלילה יחולו הקללות האלו עליהם ועל זרעם, וכי אין להם ברירה אחרת אלא להעניק במתנה גמורה לרבי את כל ממונם ורכושם, ותיכף ומיד נטל העשיר את כל השטרות, וכל ממונו ורכושו, ואת כל כלי הכסף והזהב שלו, ועטף אותם בסדין (א ליילאך) והעניק אותם במתנה לרבו המגיד.

באותה שעה שקיבל המגיד את כל רכושו של החסיד העשיר, נענה אליו רבו המגיד ואמר לו בזה"ל: "עד עתה היתה מונחת 'קליפה' על הממון שלך והיא זו שלא נתנה לך לתת מכספך לצדקה, אבל כעת כשכל כספך נעשה שלי ונכנס לרשותי, אזי התבטלה ה'קליפה', ומעתה ואילך תוכל לתת מכספך לצדקה. ובכן,

קח נא את כל כספך חזרה ותשאיר לי רק את הח"י רובל הראשונים שנתת לי.

(בלשון ק: יעצט איז שוין דאס מיינע געלט. ביז יעצט איז געלעגן א קליפה אויף דיינע געלט, דאס האט דיר נישט געלאזט געבן קיין צדקה. יעצט אז עס איז שוין מיינע, איז אוועק די קליפה, און דו וועסט שוין קענען געבן צדקה. און נעמ'זע אויף צוריק די גאנצע געלט, נאר די ערשטע אכצ'ן רובל).

ואכן, החל מאז התחיל העשיר לתת מכספו לצדקה, ידו הקפוצה נפתחה עד שנעשה לבעל צדקה גדול, עד כדי כך שהיה מעמיד 'שומרים' מיוחדים מחוץ לביתו שתפקידם היה להבחין בכל יהודי אורח ועובר דרכים ולהזמין להיכנס מיד לביתו לאכול ולשתות ולנוח, עד כדי כך הגיעה מידת פזרונו לצדקה.

וסיים הרה"ק ר' יוחנן ז"ע: "דאס הייסט קענען נעמען געלט - זה נקרא לדעת ליטול כסף מיהודים". ובכן הפטיר הרה"ק ר' נחומטש'ע באונוי רביה"ק ה'ברכת משה' ז"ע, לאחר שסיים לספר את כל המעשה הזה: 'מדארף קענען נעמען געלט - צריך לדעת כיצד ליטול כסף מיהודים'.

בשמים חיכו ל'קרעכץ' של היהודי

אדמו"ר מראחמיסטריווקא שליט"א: שמעתי מדודי הרה"צ ר' מנחם נחום טווערסקי זצ"ל (בן הרה"ק ר' יוחנן מראחמיסטריווקא ז"ע) שזקני המגיד מטשערנאביל ז"ע עמד פעם לנסוע לאיזה מקום והיה לו 'א פלאמעניק' - אחיין שביקש ממנו "פעטער איך וויל מיט פארן - ברצוני להצטרף אליכם למסעכם".

אמר לו המגיד שהוא מסכים אך בתנאי אחד "פרעגט נישט קיין קשיות - שלא תשאלו שום שאלות על מה שתראו", וקיבל האחין על עצמו ונסעו יחדיו, והגיעו לאיזה עיירה ונעצרו ליד איזה בית מט לנפול שהילדים התהלכו בו בבגדים קרועים, והכול היה בו שבור וקרוע.

מיד כשראו בני הבית שהרבי כאן ניגשו וביקשו להזכיר עצמם עם קוויט'ל, אך הרה"ק המגיד לא הסכים לקבל מהם קוויט'ל, רק אם יתנו לו 'פופציג גילדען' חמישים מטבעות, האחין השתומם לשמע הדברים אך הוא לא יכול היה לשאול מאומה.

בינתיים הלכה בעלת הבית ומכרה את כל מה שבביתה כל רהיט וכל חפץ, עד שעלה בידה להשיג חמישים מטבעות, ולקחם המגיד מטשערנאביל ובירכם ונסע בחזרה.

האחין לא היה יכול לשאת את המחזה שראו

עיניו, אך הוא הרי קיבל על עצמו לא לשאול קושיות. כעבור שנה רצה אותו אחין לדעת מה עלה בגורלם של אותה משפחה, הוא הבין שדודו בוודאי פעל בנסיעתו איזה דבר, והחליט לנסוע לשם ולראות בעיניו מה קרה.

בבואו לשם לא היה יכול להכיר את הבית, הכול השתנה לטובה, הכול היה ביופי ברחבות בשפע ועשירות, נכנס ושאל את בעלי הבית בפליאה מה אירע כאן, וסיפרו לו שלאחר שהרבי נסע מכאן הגיע לביתם איזה אורח, איזה שר חשוב, הוא רצה להתאכסן אצלם, לשתות משהו, ונסע מכאן והשאיר אחריו תיק מלא זהובים.

בתחילה לא רצו להשתמש בזה, אך עם הזמן כשראו שאינו מגיע התחילו להשתמש במטבעות מעט מעט, והתחילו לשאת ולתת במטבעות עד שנעשה להם א גרויסע שפע, א גרויסע עשירות, וראה האחין כבר עד היכן דברים מגיעים ומה פעל דודו בנסיעתו זו.

חזר אפוא לבית דודו המגיד מטשערנאביל ז"ע וסיפר לדודו את כל מה שראה ושמע באותו בית, אך לא יכול היה להסתיר את פליאתו ושאל, אמנם קודם היה אסור לי לשאול שום שאלות, אבל עתה שאלתי בפי, ילמדני דודי, אכן ראיתי מה הדוד פעל כאן, אבל למה היה צריך ליטול מדי בעלי הבית את ה'חמישים גילדען', מה היה העניין בזה, אם הדוד רצה להשפיע פרנסה שם ניחא, אבל מה היה צריך 'אויס רייסן' - לקרוע מידיהם את הסכום הגדול הזה.

והשיב לו המגיד מטשערנאביל, דע לך שעל יהודי זה נגזרה עשירות ופרנסה גדולה בשמים, אלא מאי, יהודי זה מעולם לא הוציא מפיו 'א קרעכץ' - אנחה לרבוש'ע, מעולם לא התלונן על מצבו, כל קושי שבא לו בחייו - היה לו טוב וקיבלו באהבה ובלב שלם.

ועל כן רציתי אפוא שלא יישאר לו מאומה בבית, שביתו יתרוקן לגמרי, ולכן ביקשתי מבני ביתו את הסכום הגדול הזה, ואכן לאחר שנטלתי הכסף ורוקנתי את הבית, בא אותו יהודי לביתו וגילה שנשאר בעירום ובחוסר כל ממש, או אז בקעה מפיו אנחה, א קרעכץ...

בשמים כבר חיכו ל'קרעכץ' - לאנחה שלו, וכשנתן 'קרעכץ' אז זכה לעשירות שהייתה מזומנת עבורו. זכותו יגן עלינו וכל כל ישראל.

אדמו"ר שליט"א: א ישר כוח, א ישר כוח.

ונפרדו האדמו"רים שליט"א לחיים ולשלום בברכות אך טוב וחסד כל הימים.

היות והוצאות הגיליון מידי שבוע בשבוע כרוכות בטרחות גדולות ובהוצאות כספיות מרובות אבקש שכל אחד ואחד ישתתף בהוצאות הגדולות לזיכוי הרבים

זכות זיכוי הרבים יעמוד לכם להתברך בכל מילי דמיטב שמע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיכם ונחת מכל יוצ"ח
לתרומות: בנדרים פלוס ע"ש אהל מועד, או אצל הרב אהרן לוסטציג - משב"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

שאלות מיותרות

"מה עשית?" שאל אותו הרבי, "אדרבה, ספר לי".

ירוחם תינה את צערו.

"הייתי טרוד בעסקי באותו יום. אחד משרי המלוכה ביקר בביתי לרגלי עיסקה גדולה שהיה עלינו לסכם את פרטיה. כאשר ישבנו בחדרי הפרטי ושקועים בעומקם של סעיפים וסעיפי-סעיפים, שמעתי קולות נרגנים מחדר המבוא. מישור צעק על בני והלה השיב לו מנה אחת אפיים. התעלמתי מן המריבה, אך הקולות הלכו והתגברו. יצאתי אפוא החוצה לברר מה מתרחש.

בחדר המבוא עמד קבצן מרופט לבוש, פניו אדומות והוא צורח מלוא גרונו. כשהייתי טרוד עם השר, התדפק ההלך על דלתי ובקש נדבה. הושיט לו בני הבחור מטבע קטנה. אבל העני שידע כי אני נוהג לתת הרבה יותר, דרש לראות אותי במפגיע. בני הסביר לו כי אינני יכול, יען כי שר נכבד מסוגר עמי בחדר הפנימי. העני לא התרצה ותבע כי אצא אליו החוצה. דחה אותו הבן ואמר "הקשית לשאול". התרתח האביון וצעק עליו. גם בני לא טמן ידיו בצלחת, והעני ברוב זעמו פלט מפיו ביטוי קשה מן הגמרא "מדחציץ כולי האי שמע מיניה"... באותו רגע יצאתי אני החוצה, ויהי כראות העני את פני וכל דמו רותח, פלט את הכינוי 'המכובד' גם לעברי. לא האמנתי למשמע אוזני. אני, המקורב אצל שרי השלטון, שכולם מכבדים אותי, ובשעה זו עצמה מיסב עמי שר בכיר בביתי, זוכה לשמוע כינוי גנאי כה משפיל. בחמת זעם הרמתי ידי וסטרתי לאיש סטירה מצלצלת על פניו.

אולם לאחר רגע אחד, כאשר שכך זעמי, ניחמתי על מעשי. מיד פייסתי את העני, ולא פטרתי מביתי בטרם הענקתי לו נדבה הגונה".

רבי דוד מטולנה נענע ראשו בשלילה, "לא למעשה הזה התכוונתי. הרי פייסת את הקבצן באותו מעמד וגם נתת לו מטבע הגונה. לא בעוון הזה נלכדת במצודה. פשפש במעשיך עוד פעם, שמא תעלה בזיכרוןך מעשה אחר".

שוב שקע ירוחם במחשבות. מוגיע את מוחו בעליל ומנסה לשלות מתהום הנשיה אותו מעשה אליו מתכוון הרבי.

'יגעת ומצאת תאמינ'. הסיפור כולו צף ועלה בזיכרונו. צלול וברור כאילו קרה היום.

בחות לילה היה הדבר. לאחר יום עבודה מפרך שכב ירוחם לישון. אך סיים לקרוא 'קריאת-שמע שעל המיטה', החלו שמורות עיניו נעצמות ותנומה מתוקה אפפתו.

השינה העמוקה נקרעה פתע לקול הלמות אגרופים מן הדלת. תחילה סבר כי מקורן של המהלומות הוא מן החלום, אלא שהללו התעקשו והמשיכו עד שניתקו כליל את פתיל השינה, והוא מצא עצמו מתעורר, כולו כעס ורטינה.

"מי שם?" קרא לעבר הדלת ברוגז גובר.

"פתחו לי בשם שמים!" קרא קול לא מוכר.

לבש חלוק בית קל, תקע רגליו באנפילאות חמימות ואץ אל הדלת.

לשלטונות המכס של הממשלה, זה היה סוד שמור ביותר שרק מעטים ידעו עליו. האשמה הזו חשפה הלשנה מכוערת שהלשין עליו מאן דהו. מאוחר יותר התגלה לו כי אותו 'מאן דהו' היה הפקיד עצמו, שעשה זאת לאות מחאה על השוחד שלא הגיע אל חיקו.

עתה היה עליו לשלם כפל כפליים שוחד כדי להשתחרר בערבות. בעור שיניו נחלץ מבור כלא, כאשר מפקד המשטרה וסיעת מרעיו השוטרים התלוו אליו לביתו, ויצאו משם בכיסים תפוחים. לאחר מכן 'גילו לפתע' כי התיק של היהודי נעלם ואיננו...

איש בר דעת הוא ירוחם, ולמעלה מכך, חסיד מלא באמונת חכמים. יודע הוא כי צרתו צרה. המאסר ממנו הצליח לחמוק בזכות הרבה מצלצלין - איננו אלא העז שהוציא מביתו. אך הבעיה עצמה נותרה בעינה. הוא עומד להיוותר ללא פרנסה. הזיכיון הגדול להובלה כבר נשלל ממנו, ואם לא יזדזז ויעשה מעשה, ירעבו בני ביתו ללחם.

ירוחם החסיד עשה מעשה. הוא נסע במהירות אל רבו, הרה"ק רבי דוד מטולנה, ובכה לפניו בלב מר. "רבי הושיעני כי באו מים עד נפש".

והוא סיפר לרבו כיצד נישלו אותו מפרנסתו, ולא עוד אלא גם כמעט השליכוהו בחרפה לבור כלא. מצחו של רבי דוד נחרש קמטים. הוא שקע בהרהורים. "עליך לפשפש במעשיך" פנה אל החסיד.

ירוחם עמד נרעש. "רבי, כלום חשוד אני בעיניו כעברין חליטה?"

הרבי ענה לו בדברי תשובתו של רב יהודה (ברכות דף ה:), שאמר לרב הונא בעת שהחמיצו לו ארבע מאות חביות של יין, 'כלום חשוד קודשא בריך הוא בעיניך כי יעשה דין בלא דין?!' "אם נענשת בעונש כה כבד - אמר רבי דוד - אות הוא כי מעשיך אינם כשורה. עליך לפשפש במעשיך ולבדוק במצפוני לייך ולא לומר שלום עלי נפשי. אם תיזכר במעשיך ותשוב עליהם בתשובה שלימה, מבטיחך אני כי תשוב אל מקומך הראשון ולעסקיך לא יבולע".

ירוחם שתק. מוסרו של הרבי פילח את כליותיו. הוא השפיל את מבטו והחל מעביר לנגד עיניו את כל מעשיו בעת האחרונה. גמר אומר כי לא יפצה פה עד שלא יעלה בחכתו מעשה שאינו ראוי, שמא בדל עבירה נסרך בעקביו ולא חש בו, ואולי לא בדל עבירה אלא עבירה-רבה מוטלת אחורי גבו כקופה של שרצים, והרבי אינו רוצה לדבר בשפה בוטה, על כן רק משגר רמזים דקים. ירוחם איננו קל דעת או עברין חליטה. יהודי ירא שמים הוא, מקפיד בקלה כבחמורה, מדקדק במצוות וקובע עתים לתורה. לא חמורי-חמורות מבקש ממנו הרבי, לא חילול שבת ולא אכילת נבלות וטריפות. ומנגד, 'אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא'.

לפתע ננער משרעפיו:

"מצאתי את העוון" פנה אל הרבי. "יודע אני בשל מה נתרגשה עלי הרעה הזו".

הציפורים צייצו כהרגלן באותו בוקר, ממלאות את האויר שמחה ועליצות. השמש יצאה ממחבואה לאחר ימים רבים עטויי כסות עננים קודרת. אנשים חייכו מול היקום המתחדש והפורח. רבים מהם ניפנפו לו בידם וברכוהו לשלום, אבל ירוחם לא ראה כלום. בליבו לא זרחה שום שמש. את מאור עיניו הסתירה חשרת עננים שחורה משחור. היום נחתה עליו מכת הגרון, בהפתעה מוחלטת, בהלם משתק.

כמה שנים כבר עוסק ירוחם באותה מלאכה, מוביל סחורות עבור הממשלה הרוסית באמצעות עשרות סוסים קלי מרוץ.

מטבע התפילה "בנפשו יביא לחמו" אינה מליצה לגבי אף אדם. גם בירוחם אמורים הדברים. אמנם מדי פעם הוא מקבל את הזיכיון הממשלתי מחדש, אבל כמה עליו להזיע ולטרוח עד שהוא מקבל אותו. בתקופה הראשונה לא ידע את הסוד ולכן הפעיל מערכת שלמה של קשרים ולחצים ותחנונים והשתדלויות, כדי לקבל את הרישיון הנכסף. לימים למד לדעת מהו המניע האמיתי של גלגלי השלטון הרוסי (כמו בעוד הרבה מדינות בעולם), והחל משמן את פקיד השלטון הנוגעים בדבר במתת שוחד שמנה, ומני אז נחסך ממנו כל הטורח. אחת לכמה ירחים, מבקר אצל כמה פקידים עתירי השפעה, עורם ערימה נאה של רובלים על השולחן, ואחר פולט כבדרך אגב, "בעוד שבועיים ימים מחדשת הממשלה את הזיכיון הממשלתי להובלת משא. אני בטוח שכבוד מעלתו יזכור אותי לטובה ביום הקובע".

"כבוד מעלתם" הפקידים המושחתים, זכרו אותו לטובה. ירוחם לא הניח להם לשכוח זאת... אחרי כמה שנים בהן הכל הלך למישרין, סבר ירוחם כי המכונה המשומנת נוסעת כבר מכוח עצמה ואיננה זקוקה עוד לשימון גלגליה. אבל הוא לא הכיר את תאבונם הבלתי נלאה של פקיד השלטון, תאבון של חבית ללא תחתית. באותם ימים התנהל משא ומתן בדבר זכיון ממשלתי חדש והפקיד הבכיר ציפה בכליון עיניים לביקורו של היהודי עם הארנק. אבל בפעם הזו לא הטריח ירוחם את עצמו לביתו של שום פקיד. "הזיכיון כבר מונח בכיסי" חשב בעצלתים, בכל פעם שהזכיר העמום נייעור בו, "מי ירצה להתחרות בי, הכל יודעים כי ירוחם הוא המוביל הממשלתי ואין כלל עוררין בדבר". טעותו של ירוחם התבררה לו באופן מצער. עת שב לביתו בתום יום עבודה ולגודל פלצות גילה את כרכרת המשטרה עומדת ליד ביתו. השוטרים המתינו לו, לבעל הזיכיון.

"אבל מה עשיתי, על מה ולמה?" שאל בתדהמה בעוד ידיו נכבלות באזיקים.

"תשמע הכל בתחנת המשטרה" הטיחו בו השוטרים בשמחה לאיד.

לאחר שעה קלה צנח ליבו בקרבו. המפקד האיזורי בתחנת המשטרה ביקש ממנו כמה הסברים אודות העלמות מס כלשהן שנתגלו בפנקסי חשבונותיו.

ירוחם לא הצליח לפצות פה. האשמה הייתה נכונה. ירוחם לא דייווח על חלק גדול מהכנסותיו

בפתח עמד אדם צעיר, גבה קומה וחסון גוף, שהתחנן לקבל פת לחם, יען כי רעב הוא מאד. "צעיר בריא כמון אינו מתבייש לחזור על הפתחים?" מדד אותו ירוחם במבטיו, "מילא אם היה מגיע אביון קמוט-גוף ועלוב מראה ומבקש את כספי, עוד הייתי מבין. אבל בריון מגודל שכמוך? צא לעבוד ואל תמצוץ כעלוקה את דמי אשר יגעתי עליו בכל כוחי".

נכלם ומבויש עזב הקבצן הצעיר את ביתו של ירוחם ולא שב אליו עוד.

"אכן נודע הדבר" קרא הרבי, "בזאת חטאת. האינך מתבייש? אם קבצן מגיע אליך באמצע הלילה, אות הוא שהגיעו מים עד נפש. כנראה רעב היה מאד ללחם, תפקידך היה להאכילו ולא לבדוק למזונותיו, לנזוף בו ולביישו מדוע אינו עובד למחייתו ומעדיף להתפרנס מקבלת נדבות?".

באותו מעמד שב ירוחם בתשובה שלימה וקיבל עליו כי מכאן ולהבא, כל עני ואביון שיבקש את נדבתו - יקבל. מבלי לבדוק בציציותיו ולחקור האם ראוי הוא למתת ידו. ואפילו יהא בריא כשור, גבוה כעוג מלך הבשן, ורחב כתפיים כשמשון הגיבור, יקבל את נדבתו.

נהרו פניו של הרבי למראה חסידו המגלה הכנעת אמת, מתקן דרכיו על אתר, ואינו מתרץ את מעשיו בק"ן תירוצים. הוא פתח וסיפר:

מן החלון המקומר שבטירתו המגולפת השקיף העשיר על הבוסתנים הפורחים שלמרגלות הטיה. השדות המזהיבים, טחנות הקמח, עדרי הצאן והבקר המלחכים בשלווה את העשב בשדות המוריקים, אפילו פלג הנהר שמתוך מימיו השוטפים מזנקים מדי פעם דגיגים בניתורן עליו אל האוויר, הכל היה שלו. גביר גדול הוא האיש, עושרו לא יספר מרוב. לרשותו עומדים בתי חרושת ובתי מסחר. צי של אוניות סוחר, צבא שלם של משרתים ופקידים, סוכנים ומנהלים, עומד הכן לשרתו בכל רגע. מילות התפילה "משפיל גאים עדי ארץ" הדריכו את מנוחתו. "האם יתכן כי יום אחד יאבד כל הוני ואהיה עני?" הטרידה השאלה את מחשבתו.

והרי אפילו אם תשרף טירתו המפוארת, יעמדו לרשותו בתים נוספים, מפוארים לא פחות. יאבדו אלו, ימכור מעט מנכסיו האדירים ויקנה בית חדש. יקצצו כל האילנות שבפרדסיו, צי הסוחר שלו, עם ספינות מלאות פרקמטיא משייט בים הגדול. ואפילו ישרף הכל ולא ישאר מאום, הרי הקרקע עדיין שלו, הון יקר שווה היא הקרקע לבדה. קיצורו של דבר, הוא איננו יכול להפוך לעני גמור. אולי יפסיד מחצית מעושרו, אולי שני שלישי, אבל גם השליש שישאר לו - יוכל לכלכלו בכבוד, אותו ואת בניו ובני בניו, עד סוף ימיהם. חולשה זו מעיבה על שלמותו: שגעונו לדבר אחד כי לא יתכן שהוא יהפוך לעני. פזון גדול הוא העשיר, לכל עני המבקש את נדבתו, מעניק הוא בעין יפה נתינה הגונה בצירוף סעודה דשנה. משוחח איתו שיחה קלה ושואל, "כלום יתכן כי אני, העשיר הגדול בכל המדינה, אהפוך לעני?"

והעניים כולם, מנענעים לו בראשם בפה מלא אוכל, ומסכימים עימו, כי אכן, לעולם לא יושפל מטה עד לעפר. תמיד ישאר עשיר כקורח. דיבורים אלו עוררו עליו קטרוג גדול בשמים. כפירה ומינות רח"ל הייתה בהם. ה' מוריש ומעשיר, וכל העושר בא רק ממנו, ואם העשיר

איננו מכיר בזה, יקחו ממנו את הכל, עד שיראה במו עיניו איך העשיר הגדול ביותר הופך להיות העני הגדול ביותר. והבעש"ט ידע את כל אשר נעשה, המליץ טוב עבור האיש בישיבה של מעלה, וביקש שלא ילקח ממנו עושרו. תפילתו של הבעל-שם-טוב פעלה כי עוד פעם אחת יעמוד העשיר בניסיון. ואם גם בפעם הזו ישוב על קיאו, יושפל עד עפר, רחמנא ליצלן.

לאחר כמה ימים בא הלך נוסף לטירתו של העשיר. זה היה תלמידו של הבעש"ט, רבי דוד ממיקולייב. גם הוא זכה להכנסת אורחים נדיבה ביותר, וגם הוא נשאל בשעת סעודתו האם יתכן כי עשיר גדול כמוהו יגיע עד פת לחם. "בהחלט" ענה רבי דוד להפתעתו הגמורה של העשיר, "בתוך שעה קלה יכול מזלך להתהפך עד שלא תשאר לך אפילו כתונת לעורך".

העשיר לא קיבל את הדברים, והחל מתוכח עימו כשהוא מתאר באריכות את כבוד עושרו ורוב נכסיו.

רבי דוד היפנה את תשומת ליבו של מארחו אל החשכה השוררת בחוץ. "ראה נא, השעה כבר מאוחרת מאד. הבה נשכב לנוח ומחר בבוקר נמשיך לשוחח על העניין".

נתרצה העשיר ופרש לחדרו לשינת לילה.

נקישות פרועות על דלת חדרו העירוהו משנתו. הוא קפץ ממיתו בבהלה. היה זה משרתו האיש, "הקיסר ירום הודו בא לבקר אותך", פלט קטועות.

"עכשיו?" שאל העשיר כלא מאמין, "הקיסר? מלך רוסיה הגדולה בכבודו ובעצמו?"

המשרת שב ואישר את הדברים.

לאחר שעה קלה מסובים היו הקיסר והעשיר, ואיתם כל הפמליה המלכותית, בטרקלינו המפואר של העשיר. פיהם מלא מן התקרובת הטעימה שהגישו המשרתים, הם לגמו תה מהביל ומשיב נפש ושוחחו לפני האח המבוערת. העשיר לא התפלא על ביקורו של הקיסר בביתו, כיון שמקורב היה למלכות, אלא שתמה, מה הביא את הקיסר לבוא אליו לביקור פתאומי באישון לילה בלא כל התראה.

הקיסר לגם לגימה ארוכה מכוס התה ופתאום הוריקו פניו, כעכוו חנוק נשמע מגרונו, הכוס נשמטה מידו וצנחה, ואחריה צנח גם הקיסר מן הכורסה ונפל על השטיח.

הבית כולו היה כמרקחה. "הקיסר מת" צעקו משרתיו.

"כיצד קרה הדבר?" זעקו שני שרים שהצטרפו אל המלך במסעו.

רופאו האיש של הקיסר גהר מעל הגופה ומיד קבע, "הקיסר הורעל למוות".

כל העיניים הופנו במבט מאשים לעבר העשיר. כוס התה בה כיבד את המלך הייתה מהולה בסם המוות!

רגע כמימרא והעשיר נלפת בזרועות צבת של משרתי המלך. הם עמדו לקחת אותו תיכף לעיר הבירה, שם יתלה על העץ עוד בטרם תשקע השמש.

בעוד הפמליה עומדת לצאת החוצה, פרצה שריפת ענק ברחבי הטיה. החדרים בערו ולשונות האש חסמו את הדרך. העשיר ניצל את הבלבול והמהומה האדירה. הוא חמק משומרי המבוהלים ויצא מן הטיה בדרך סתרים. כשעמד בחצר לא הביט לאחוריו ונמלט מן המקום כל

עוד רוחו בקרבו.

שעות רבות רץ האיש, פחד המוות הניס אותו והוא רץ כצבי עד שהגיע תשוש וחסר אונים לעיירה קטנה, שם מצא אכסניה בביתו של יהודי.

למחרת בבוקר, בטרם הספיק לרדת מן המיטה, שמע העשיר את אושפיו מספר לזוגתו כי הבוקר נתלו מודעות בכל העיר, אודות יהודי שהרעיל את המלך למוות, במודעות מתוארת דמות דיוקנו של המתנקש, ומוצע פרס כספי גבוה למי שיסגיר אותו לידי השלטונות. לחרדת ליבו שמע העשיר איך מתאר האכסנאי באזני רעייתו את תוארו המדויק.

"רבונו של עולם" לחש בבעתה, "אמש, לא ראוני היטב, אבל כעת, לאור יום, יזהו אותי ויסגירוני עוד בטרם אפצה פה להסביר שהכל עלילה, עלי לברוח".

מיד חמק מן הבית בחשאי. ברח דרך שדות ודרכים שוממות כדי שלא יראוהו.

ממרומי עולמו הגאה נזרק האיש בבת אחת והפך להיות עברייך נמלט, נע ונד הרועד מקול עלה נידף. בגדי השש המהודרים שלבש הפכו לקרעי סחבות, הכסף תם מכיסו, הוא חש חרפת רעב יחד עם צמא בוער, עד שבמר ליבו קרא "טוב מותי מחיי".

עודו מלחש כך לעצמו, נוכח לדעת כי עדיין חפץ חיים הוא. מרחוק ראה כיתה של חיילים לבושי מדים צועדת מולו. בעוד רגע קט יכתרו אותו ויובילוהו אסור בנחשתיים אל בית המשפט. וכי נותר בכל המדינה אדם אחד שאינו מכיר?

ביאושו כי רב, השליך עצמו העשיר (לשעבר) לתוך ביב שופכין בשולי הדרך והתכסה עד למעלה מראשו בטינופת המאוסה. כשהוא מהלל ומשבח לבוראו על שזימן לו בור שחת להצילו.

עודנו שוכב וממתין בציפייה לשמוע את הלמות רגליהם המתרחקות של החיילים, חלף בראשו הרהור עגום, "פקח עיניך וראה כיצד הוכיחו לך מן השמים כי ה' מוריש ומעשיר. לא די שלא נותר בידך מאומה מרכושך האגדי, אלא גם חייך אינם שווים פרוטה. נמלט אתה כחיה נרדפת, ומודה לבוראך שזימן לך בור שופכין להסתתר בו מחמת המציץ".

וכשמחשבה זו נמלאה את כל הכרתו ורוחו שפלה עד לעפר, נתעורר העשיר מן השינה והנה חלום. לא מלך ולא רעל, לא שריפה ולא הסגרה, הכל חלום אחד גדול. חלום שנשלח לו משר החלומות להוכיחו על גודל טעותו.

והי בבוקר פנה אליו אורחו רבי דוד ממיקולייב, וישאלו לאמור "האם עדיין מעוניין אתה לשמוע הסבר לשאלתך כיצד ה' מוריש ומעשיר".

"כבר אינני צריך" זעק העשיר מנהמת ליבו, "נוכחתי הלילה לדעת כי כל ממוני, רק פקדון הוא בידי מאת הבורא יתברך. ואם ירצה יוכל להפוך אותי ברגע אחד לעני ואביון הנרדף על צווארו".

"ועתה" פנה רבי דוד מטולנא לחסידו ירוחם, "למד לקח ומוסר ממעשה זה, אודות עשיר ששאל שאלות מיותרות, ונצור אותו עמוק בלבבך. לכבד כל אדם מישראל, להעניק את נדבתך לכל עני ואביון, ולא לצער אף אדם ואפילו יעיר אותך גיבור כשמשון משנתך בחצות לילה, ויבקש לחם לאכול, האכילו והשקהו, ואל תשאל אותו שאלות מיותרות..."

(על פי הספר "דברים ערבים")

הרה"ח המפואר ר' נתן שמעון קאפ שליט"א

אינעם מתנשאים זה על זה אלא עומדים בשווה זה לזה הרי זה סימן לשם ה'. וזהו שאמר 'ואהבת לרעך כמוך' כמוך, בשווה לך, אזי "אני ה'" זהו שם ה'.

את עצמך היית שונא בשביל זה?

ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, יח). הנה פשטאדם רואה איזה חסרון בעצמו אזי תבך ימצא איזה צד זכות על עצמו, וחלילה לא יחסר מאומה ממה שאוהב את עצמו, והגם שיש בו כמה חסרונות הכל יראה לכף זכות, באותה אמת המדה צריך אדם לדון את חברו, אפילו פשוטה בחברו איזה חסרונות, חלילה לו מלשמר לו טינה בשביל זה, אלא מיד ידון אותו לכף זכות, כמו שהיה דן את עצמו לכף זכות. וזה הפרוש 'ואהבת לרעך כמוך', פרוש כמו שאהב אוהב את עצמך אפילו שיש בך כמה חסרונות, כן יהיה בך אהבת ישראל לאהב כל אחד ואחד, אפילו אם רואה בהם חסרונות, וזהו 'כמוך', כמו שאינך שונא את עצמך בעבור אלו החסרונות, כן חלילה לך לשנא את חברך בשביל אלו החסרונות.

איך נתן לקיים את כל התרי"ג מצוות, ואם איני בהן?

דבר אל כל עדת בני ישראל (י"ט ב). וברש"י מלמד שנאמר פירש זה בהקהל מפני שרב גופי תורה תלוין בה, ע"כ. הנה כתב האזה"ח הק' (בפרשת פקודי, עה"פ ויגשו בני ישראל) כי תרי"ג מצוות התורה אינן באפשרי שיקיים אדם אחד את כלן, כי יש מצוות המיוחדות לכהן ולוי וישראל ונשים, ורק על ידי כללות ישראל מתקיימים התרי"ג מצוות בשלמות. ומבאר לפי זה הפסוק בפרשתנו 'ואהבת לרעך כמוך', שלכך צריך אתה לאהבו כי באמצעותו אתה משיג שלמותך, ואם כן אינו אחר אלא אתה עצמך וכאחד מחלקיך ע"כ. ולפי דבריו יבארו דברי רש"י שפרשה זו בהקהל נאמרה מפני שרב גופי תורה תלוין בה, הינו שרק על ידי הקהל, הינו כללות ישראל, זוכים לקיים את כל גופי התורה ומצוותיה בשלמות. (אהל מועד, כ"ק קרן אדמור שליט"א)

מה למד רבי דוד מלעלוב משיחת הגויים?

ואהבת לרעך כמוך (יט, יח). רביה"ק רבי דוד מלעלוב זיע"א קבל תמיד ולמד מדות ומוסר מכל אדם כמ"ש חז"ל איזהו חכם הלומד מכל אדם, ואף מדברי הגוים למד. ופעם אחת שמע מאבר אחד שאמר לחברו בזה"ל: אתה אהבי? והשיבו הן! אמר לו שקר אתה דובר, כי אם אתה אהבי צריך אתה לדעת את כל אשר בפנימיות לבי, ומה שחסר לי, ואם אין אתה יודע זאת אין אתה אהבי באמת. וזה למד מהאבר, שאוהב נאמן צריך לדע כל הדברים הנצרכים לחברו אוהבו, כדי לדע להשלים נפשו. (לקוטי דברי דוד)

איך מחזירים בתשובה?

הוכח תוכיח את עמיתך ולא תשא עליו חטא (ויקרא יט יז). 'דום לה' והתחולל לו' (תהלים לו) וכו' 'השכם והערב עליהם והוא יפילם לפניך חללים חללים' (גטין ז' א). והקשה הרה"ק רבי שמחה בונים מפרשיספה זי"ע דבתחלה משמע 'דום לה' שידם לגמרי ולא יעשה שום פעולה כלל, ואחר כך אמר השכם והערב עליהם, הרי שצריך לעשות פעולה, ותרץ, עליהם, בשבילם, הינו שיראה להתפלל עבורם ויחזרו בתשובה כמ"ש יתמו חטאים. וספר מעשה שפעם אחת דבר עם אחד חסידות בלובלין, ומנעו רביה"ק רבי דוד מלעלוב זיע"א, ואמר לו אם רצונך להכניס בו יראת שמים תבקש עליו רחמים. (לקוטי דברי דוד)

הוא לא טוב כמוך? זה לא סבה לשנא

לא תשנא את אחיך בלבבך וגו' (ויקרא יט יז). פרש רביה"ק רבי דוד מלעלוב זיע"א אם אתה מרגיש כי לך טוב עליך, ולכך אינו מפתה אותך לנסיונות, לא תשנא את זה מה שאין לחברך לב כמו שלך.

שני יהודים אחד ליד השני - נהיה שם ה'

ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, יח). יתבאר על פי מאמר זקני רביה"ק רבי דוד מלעלוב זיע"א שאם שני יהודים (יודין)

נערך ע"י הרה"ג רבי אהרן מרדכי גרין שליט"א - רב ומו"צ בקהילתנו הק'

א. נטילת ידים קודם אכילת פת.

א. הבא לאכול פת [לחם] שמברכים עליו המוציא, צריך ליטול ידיו תחילה, גם אם אין ידיו מלוכלכות ואינו יודע להם שום טומאה, ואם אוכל ממנו שיעור כביצה [כנפח ביצה בינונית של זמנינו], תוך כדי אכילת פרס [לא יותר מתשע דק'], מברך על נטילת ידים. [רמב"ם הל' ברכות פ"ו ה"א, שו"ע סימן קנ"ח סעי' א-ב, כה"ח שם סק"ט, שו"ת שבט הלוי ח"ו ס"ס, ועיין בשו"ע הרב סדר נטילת ידים ס"ח שכתב, והשיעור לצרף לכביצה הוא שיאכל כל כזית בכדי אכילת פרס].

ב. וב' טעמים לנטילה זו: א', לפי שסתם ידים שהסיח דעתו משמירתם, שניות הן לטומאה ופוסלות את התרומה מדברנן עד שירחצם במים כהלכתם, ותקנו ליטול הידים גם לפני אכילת חולין כדי שיתרגלו ליטול הידים בכל אכילה ולא ישכחו ליטול לפני אכילת תרומה, ולא חילקו בין כהנים לישראלים שאין אוכלים תרומה, ואפילו בזמן הזה שאין הכהנים אוכלים תרומה מפני הטומאה, לא בטלה התקנה, כדי שיהיו רגילים בני ישראל כשיבנה בית המקדש במהרה בימינו לאכול בטהרה. ב', משום נקיות וקדושה, וסמכו בגמרא [ברכות ג:] אקרא ד"והתקדשתם והייתם קדושים". ובגמרא [חולין קו:] נטילת ידים לחולין משום מצוה! מאי מצוה? אמר אביי "מצוה לשמוע דברי חכמים", ופירשו שם בתוס' [ד"ה מצוה], דתקנו חכמים נטילה משום נקיות.

ג. ולא תקנו נטילת ידים אלא לאכילת פת, לפי שרוב התרומות הן בפת, שמן התורה אין תרומה נוהגת אלא בדגן תירוש ויצהר, שנאמר [דברים יח, ד] "ראשית דגן תירושך ויצהרך וגו' תתן לו", ועיקר דרך אכילת הדגן [מחמשת המינים] הוא לאחר שעשו ממנו פת. ותירוש ויצהר [יין ושמן], כיון שדרך שתייתם בכלי ואין אדם עשוי ליגע בהם בידיו, לא הצריכו בהם נטילת ידים אפילו בתרומה וכל שכן בחולין.

ד. גם בפת [חולין] לא הצריכו נטילה אלא בפת שרגילים לקבוע סעודה עליו, אבל האוכל פת הבאה בכיסנין [שברכתם מזוונות], כיון שאין דרך אנשים לקבוע סעודה עליהם, אין צריך ליטול ידיו על אכילתם, כמו שאין צריך ליטול ידיו כשאוכל דגן קודם שנעשה ממנו פת אף על פי שתרומתו מן התורה, לפי שלא תיקנו חכמים נטילת ידים על אכילת פת חולין אלא בפת **שמצוי בבית** ורגילים לקבוע סעודה עליו. [שו"ע הרב ומ"ב שם, ודוקא במיני מזוונות העשוי מחמשת מיני דגן, דפת הנעשה ממין אחר אפילו קבע סעודתו עליו אין צריך נטילה, מ"ב שם סק"ו].

ה. גם לטעם ב' דתקנת הנטילה משום נקיות וקדושה, צריך לומר דלא תקנו אלא בפת

שאוכלים אותו דרך קביעות, ולא חששו לנקיות וקדושה באכילת ארעי. [שעה"צ שם סק"ג, ובערוך השולחן שם סק"ג הוסיף שלא תקנו אלא על אכילה של קביעות שיש בזה המוציא וברכת המזון וניכרת הקדושה, אבל לא במה שברכתו מזוונות שהאכילה היא דרך ארעי והברכה האחרונה קצרה ואין הקדושה ניכרת בזה כל כך].

ו. אמנם אם קבע סעודתו על מיני מזוונות, אזי כמו שמתחייב בברכת המוציא, כך מתחייב בנטילת ידים, כדי שלא לחלוק ביניהם לפת גמורה כיון שקובע סעודתו עליהם כמו על הפת. [שו"ע הרב ומ"ב שם סק"א].

ז. האוכל פת פחות מכביצה, יטול ידיו ולא יברך על הנטילה, לפי שפחות מכביצה אינו מקבל טומאה מן התורה, ולא יטמא על ידי הידים, והיה צד לומר שאין צריך נטילה, אולם כיון שלענין ברכת המזון חשוב אכילה דמברכים על אכילת כזית, חשוב גם כן אכילה לענין נטילת ידים.

ח. האוכל פת פחות מכזית, יש מי שאומר שאין צריך נטילה, ויש אומרים דדינו כאוכל פחות מכביצה שיטול ידיו ולא יברך, ולהלכה, נכון להחמיר בזה ויטול ידיו ולא יברך. [שו"ע ומ"ב שם סעי' ב-ג].

ב. נטילת ידים לדבר שטיבולו במשקה.

א. הטובל מאכלו במשקה, או ששטף מאכלו במים ועדיין לא נתנגב המאכל מהמים שעליו, צריך ליטול ידיו קודם האכילה, לפי שהמשקים מקבלים טומאה יותר ממאכלים, והידיים יטמאו את המשקים, ויחזרו המשקים לטמאות את המאכל, ואין מברכים על נטילה זו, לפי שיש אומרים שלא הצריכו חכמים נטילת ידים לדבר שטיבולו במשקה אלא בימיהם שהיו אוכלים בטהרה מה שאין כן בזמנינו שכלנו טמאי מתים, וספק ברכות להקל. [שו"ע ומ"ב סימן קנח סעי' ד-ה].

ב. העולם נוהגים שלא ליטול על דבר שטיבולו במשקה. [מגן אברהם ה"ד במ"ב סק"כ]. וכתב המשנה ברורה [שם סק"כ] דהרבה אחרונים החמירו מאוד בדבר, ואין להקל בזה.

ג. אין צריך נטילה אלא כשאוכל דבר שטיבולו באחד משבעה משקים דלהלן: יין, דבש דבורים, שמן זית, חלב, טל, דם, מים, שסימנם י"ד שח"ט ד"ד"ם. [שו"ע ומ"ב שם סק"ד].

ד. אין צריך ליטול ידיו אלא על מאכל שהדרך לאכלו בידו, גם אם אוכלו עכשיו בכף או מזלג, ועל מאכל שהדרך לאכלו בכף או מזלג, וגם עכשיו אוכלם בכף או מזלג, אין צריך נטילה. [שו"ע שם, ומ"ב סק"ו].

ה. השותה, אף על פי ששותה בידיו, אין צריך נטילה, דלא תיקנו חכמים נטילה על שתיה, כיון שאין דרך השותה ליגע במשקה. [שו"ע ומ"ב שם ס"ו].

ו. וכן האוכל מאכל שדרכו להיות יבש, ואין דרך העולם לטבולו במשקה, אין צריך נטילה, דלא תיקנו חכמים נטילה אלא על מאכל שדרך העולם לטבולו במשקה. [מ"ב סק"ב].

ג. דין פרי או ירק ששטף במים, או שהוציאם מהמקור ויש עליהם רטיבות.

א. פרי ששטפוהו במים ולא ניגבן, צריך ליטול ידיו קודם אכילתם, ואם ניגבם, אין צריך נטילה. [ע"פ שו"ע שם סעי' ד-ה, שו"ת שבט הקהתי ח"ב סעי' בשם הגאון בעל הדובב מישרים זצ"ל].

ב. פרי או ירק שהוציאם מהמקור ויש עליהם רטיבות, אין על מים אלו שם משקה, ואין צריך ליטול ידיו קודם אכילתם. [שו"ת אבן ישראל ח"ח ס"ג].

ד. הטובל קובית סוכר בכוס תה או קפה האם צריך נטילה.

נוהגים העולם להקל בנטילת ידים כשטובלים קובית סוכר בכוס תה או קפה, לפי שדרך הסוכר לבלוע המשקה לתוכו, וכשמכניס הסוכר לפיו כבר נגוב מבחוץ עד שאין טופח על מנת להטפית. [קצות השלחן סל"ו בבדי השלחן סק"ט].

ה. הטובל עוגיות בכוס תה או קפה האם צריך נטילה.

הטובל עוגיות בכוס תה או קפה, צריך ליטול ידיו קודם, ואם נזהר שלא ליגע במשקה, אפשר להקל בנטילה. [כה"ח שם סק"ט, אולם ברמ"א שם ס"ד כתב דאפילו מטביל רק ראש הירק או הפרי אפילו הכי יטול בלא ברכה, וכתב המ"ב שם, דחיישין שמא יטבולו כולו, ועיין בכה"ח שם שהוסיף, דהוי כאוכל בכף, ושמא יש לחלק בין טיבול ירק לטיבול עוגיה בקפה, וצ"ע].

ו. האוכל מלפפון חמוץ עם קוגל האם צריך ליטול ידיו קודם.

מלפפון חמוץ [לה] שרגילים לאכלו עם קוגל, כיון שהוא טפל לקוגל, אין צריך ליטול ידיו קודם, דיש לצרף את הדעות הפוטורות דבר טפל מנטילה עם הדעות הפוטורות כל דבר שטיבולו במשקה מנטילה. [מהגרש"ו אויערבאך, הליכות שלמה על פסח בארחות הלכה הע' 186. אולם עדיין צ"ע אם המלפפון חמוץ נחשב לטפל, והוא גם נפק"מ אם צריך לברך עליו. והוסיף הגר"ח חזן, דמי שאוכל מלפפון חמוץ במזלג וגם עכשיו אוכלו במזלג לכאורה אין צריך נטילה].

02-374-30-10

בחו"ל: 1718-506-9119

לימוד הלכה יומית כתקנת כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א
ג' סעיפים ליום בקיצור שולחן ערוך - ניתן לשמוע בקול לעלוב

ברכת מזל טוב מאת גדיא יאה

בלב מלא שמחה וגילה, בקול צהלה ורנה, בהדרת כבוד, תבנה שפתינו בהלל והודיה לשגור בזה ברכותינו המאליפות מעומק וחדוות דליבא קדם

כ"ק מרן אדמו"ר מלכות ניקלשבורג שליט"א

בן כ"ק מרן אדמו"ר הברכת משה זיע"א ולחתנו ידידנו הנכבד

הרה"צ רבי נתן אליהו טאגר שליט"א

רב דבית המדרש לעלוב ניקלשבורג לרגל שמחת אירוסין בנו נכדו

החתן המופלג בתור"ש עדין לגדולות כליל המעלות והמידות

שמואל שמעלקא שליט"א

הרב הרה"צ רבי אלעזר מנחם מנדל שליט"א עב"ג הכלה החשובה תחי'

שלמה טווערסקי שליט"א

בת הרה"צ רבי ר' מ' ישיבת ראחמסטריווקא

יה"ר שהזיווג יעלה יפה ויזכה לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מזל טוב מאת גדיא יאה

ברון שיר ושבח נשגור בזה כסא דברכתא קדם האי גברא רבא מאוד נעלה, רס המעלה, אוצר כלי חמדה, עושה צדקות, פועל נפלאות ונצורות, יקר שבערכים, איש חרוב פעלים, נטע שעשועים, פאר מקדושים, מגזע תרשישים, מתומכי אורייתא, זכה לחביבות וקרבה מכ"ק מרן אדמו"ר זיע"א, זכה להקים עולה של תורה וחסד, פטרון בית המדרש הגדול של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א, שמו מפארים לשם ולתהילה

נחמן רוטנר-ווייס שליט"א

רבי ביהמ"ד ברעזיף לרגל שמחת הולדת הנכדה

בת לחתנו ידידנו הנכבד האברך החשוב הרב אברהם ווישל שליט"א

אדמו"ר מלאנצאט שליט"א

בן כ"ק אדמו"ר ממשכנות הרועים שליט"א

יה"ר שיזכו לרוות רוב נחת ממנה ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

שמחת הקידושא רבה יתקיים א"ה בשב"ק בביהמ"ד ברעזיף רח' חגי 15 ב"ב

ברכת מזל טוב מאת גדיא יאה

ברכת מזל טוב חמה ולבבית נשגור בזה לידידנו הנכבד והנעלה איש האשכולות ורב תבונות אשר שמו הטוב הולך לפניו, חכם לב יקח מצוות, משיכל אל דל, ליבו ער לכל דבר שבקדושה, מוקיר ורחים רבנן, קובע עיתותיו לתורה העומד בלר"ג לכל מפעלות חצר קדשינו ונפרט לגליונו, זכה לקרבה יתירה מכ"ק מרן אדמו"ר זיע"א, ולהבדלחט"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הרבני החסיד המפואר

מוה"ר מתתיהו ישראל גרוזינגר שליט"א

ולבנו ידידנו הנכבד האברך החשוב בנעומק של תורה, טוב ליבו ונפשו מי ימלא, ליבו פתוח כאלום לזולת

משה שליט"א

הרה"ח ר' לרגל שמחת הולדת הנכד

בן לנכדו חתנו הנכבד האברך החשוב הר"ר חיים וויטרוב הי"ד

יה"ר שיזכו לרוות רוב נחת ממנו ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מזל טוב מאת גדיא יאה

נדבת ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, שמו הטוב הולך לפניו, מוקיר ורחים רבנן, קובע עיתותיו לתורה, יאת ה' היא אצורו מחשבו ומפארי אנ"ש

הרה"ח המפואר ר' שלמה אהרן שטייגליץ שליט"א

ולבנו ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, נעים הליכות ורב תבונות, שמו הטוב הולך לפניו, ליבו פתוח כאלום לזולת, רב פעלים לתורה וחסידות משכיל אל דל, יראת ה' היא אצורו, קובע עיתותיו לתורה

שרגא צבי שליט"א

הרה"ח ר' לרגל שמחת אירוסין נכדתו בתו הכלה תחי'

עב"ג החתן המופלג בתור"ש עדין לגדולות כליל המעלות והמידות

אריה יהודה אברהם שליט"א

הבה"ח בן ידידנו הנכבד

שמואל שליט"א

יה"ר שהזיווג יעלה יפה ויזכה לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מזל טוב מאת גדיא יאה

לידידנו הנכבד והנעלה, האי גברא רבא ויקירא, הנודע לשם ולתהילה, חריף ובקי במכמני התורה והחסידות, מרביץ תורה לעדרים, נאה דורש ונאה מקיים בהרצת תורה ויראת שמים ותהי ידיו אמונה ברוח חיים ורב פעולה למען הרמת והצלחת החבורות דולה ומשקה מבאר רבותיו זיע"א ולהבדלחט"א כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הרה"ג ר' ישראל קורנבלט שליט"א

מראשי חבורת הבחורים ר"מ ביישיבת טל תורה ולאביו ידידנו הנכבד, מפארי עדתנו

הגה"ח רבי משה שליט"א

ולחמיו ידידנו הנכבד

הגה"ח רבי אברהם יונתן קריצל שליט"א

לרגל הולדת הנכד נינם

בן אצל בנו נכדם האברך החשוב

הרב 117 שליט"א

מג"ש בנף הווי בבית מדרשינו ברמ"ד בבית שמש

יה"ר שיזכו לרוות רוב נחת ממנו ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

שמחת הקידושא רבה בשב"ק בבית מדרשינו ברמ"ד בבית שמש

ברכת מזל טוב מאת גדיא יאה

נדבת ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכל מידה נכונה, המוחנך הדגול הנודע לשם ולתהילה, מרעיף טללי תחיה לחזק בחורי החמד, יאת ה' היא אצורו, מחשובי אנ"ש

הרה"ח ר' אברהם וינברג שליט"א

ולחמיו ידידנו הנכבד, קובע עיתותיו לתורה ולתפילה בבית מדרשינו הגדול

מידי יום ביומו, מחשובי ומפארי אנ"ש

הרה"ח המפואר ר' אהרן גולדברג שליט"א

לרגל שמחת אירוסין בנו נכדו

החתן המופלג בתור"ש עדין לגדולות כליל המעלות והמידות

משה זרח שליט"א

עב"ג הכלה החשובה תחי' יה"ר שהזיווג יעלה יפה ויזכה לרוות ממנו ומכל יוצ"ח רוב נחת דקדושה מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מזל טוב מאת גדיא יאה

נדבת ידידנו הנכבד והנעלה האי גברא יקירא מוכתר בכל מידה נכונה כליל המעלות והמידות, יאת ה' היא אצורו, המוחנך הדגול, העומד לימינו במסירות נפלאה מיד שבו בשבוע מחשובי אנ"ש

הרה"ח אהרן יעקב הרשקוף שליט"א

ולאביו ידידנו הנכבד והנעלה מחשובי ומפארי אנ"ש

הרה"ח המפואר ר' משה שלום שליט"א

ולחמיו ידידנו הנכבד מגזע אראלים ותרשישים

הרה"ח המפואר ר' צבי הכהן רוזנפלד שליט"א

לרגל שמחת הולדת הנכד נינם

בת אצל בנו נכדם האברך החשוב

הר"ד יוסף שרגא הי"ד

יה"ר שיזכו לרוות רוב נחת ממנה ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

ברכת מזל טוב מאת גדיא יאה

לידידנו הנכבד האברך החשוב, המוחנך הדגול הנודע לשם ולתהילה, יאת ה' היא אצורו, שמו הטוב הולך לפניו

הרה"ח אשר ישעיה לוסטיג הי"ד

ולאביו ידידנו הנכבד, הר"ח המפואר ר' אהרן שליט"א

משב"ק כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

העומל מדי שבוע בשבוע במסירות נפלאה למען גליונו "אהל מועד"

ולחמיו ידידנו הנכבד, האי גברא יקירא, אוצר כלי חמדה, לן בעומק של תורה, פאר המעלות והמידות, יאת ה' היא אצורו

הרה"ג ר' דוד אלימלך שולמן שליט"א

לרגל שמחת הולדת הבן נכדם

יה"ר שיזכו לרוות רוב נחת ממנו ומכל יוצ"ח מתוך בריות גופא ונהורא מעליא

שמחת השלום זכר בליל שב"ק בבית מדרשינו ברמ"ד בבית שמש

אבד חסיד מן הארץ

בצער רב וביגון קודר מבכים אנו את הסתלקותו של האי גברא רבה צניע ומעיל, חסיד המתייחד עם קונו, איש האשכולות ורב תבונות, אוהב שלום ורודף שלום זכה ליקר וגדולה תלמיד חכם המרובה שלום בעולם ומצודות פרוסה בהשכל ודעת, חביבם ואיש אמונם של צדיקי וגדולי הדורות אציל רוח ובעל מידות תרומיות ומרבה להיטיב מגזע אראלים ותרשישים ואשרי בניו ובני ביתו אחריו

הרב החסיד המפואר מוה"ר ישראל רנד זצ"ל

ברכת נחומים שלוחה בזה לבנו האי גברא רבא, המופלא ומופלג בכל מכמני התורה, חריף ובקי טובא, ידיו רב לו לעסיקי שמעתתא אליבא דהלכתא שוקד על התורה ועל העבודה יומם ולילה ביני עמודי דגרסי, צנא מלא ספרא, אוהב על המקום ואהוב על הבריות

הגאון רבי מרדכי יששכר שליט"א

מו"ץ בבתי הוראה בבני ברק ומחשובי רבני ולומדי בית מדרשינו בבני ברק וכל המשפחה החשובה והרוממה שיחיו המקום ינחמכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ואך ששון ושמחה ישמע באהליכם תמיד

נתרם לטובת נשמות הטהורה של זקני

הרמ"א רב של בני הגולה מרן זיע"א

משה ב"ר ישראל רבינו

ולעילוי נשמת ידידנו היקר הבלתי נשכח אשר עמד ושירת בקודש את כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א רבות בשנים מתוך מסירות עצומה, והיה נח לשמים ונח לבריות

הרה"ח ר' חיים שרגא פייבל דנציגר ז"ל

בן יבדלחט"א הגה"ח ר' משה מרדכי שליט"א

תנצב"ה.

נתרם ע"י ידידנו היקר, האי גברא יקירא, יקר שבערכין, מוכתר בכלמדיה נכונה, אשר שמו הטוב הולך לפניו, חכם לב יקח מצוות, ליבו פתוח כאלום לזולת, מחשובי ולומדי ומתפללי בית מדרשינו תפילה משה צפת אשר זכה לשמש את כ"ק מרן אדמו"ר זיע"א במסירות נפלאה

הרה"ח רבי מאיר בלז שליט"א

ניתן לעדן שמחות/הנצחות בגיליון עד ליום רביעי בוקר ב'נדרים פלוס' ע"ש 'אהל מועד'

ניתן לקבל את הגיליון בכתובת מייל: 6438838@gmail.com

מחדות ביתר לזכות צבי בן מרים ומשפחתו וכי"ח להצלחה גדולה ברוחניות וגשמיות

עצי שיטים עומדים למודי השם הם לומדים

סדרי ל"ג בעומר ושב"ק פר' אמור לבחורים

א. 'התאחדות הבחורים' וגבאי ביהמ"ד צפת מקדמים בברכה את כלל הבחורים בברכת 'ברוכים הבאים בשם השם' האט"ס גפועלט אלעס גוט'ס.

ב. בהשתדלות גבאי בית מדרשנו עיה"ק צפת ובראשם הרה"ח ר' משה לוסיטיג שליט"א, הושקעו מאמצים מרובים בכל ענייני האש"ל והמסתעף על הצד היותר טוב לכל יחסר המזג לרווחת האורחים, זכות רשב"י תגן בעדם להתברך בכל מילי דמיטב.

ג. הוקצו מקומות מיוחדים לבחורים הן במעמד ההדלקה הן בתפילות ובטישן וכן בסעודות שבת קודש באולם 'חאן האדום' נא לשמור על הסדר הטוב.

ד. והכינו את אשר יביאו, בערש"ק חצי שעה לפני קבלת שבת נשמע דברי הכנה מאת ראש ישיבתנו הק' בעיה"ק צפת הגה"צ רבי משה סופר שליט"א ראש ישיבת משנת התורה, לקראת שבת מלכתא.

ה. בסעודת חקל תפוחין קדישין ישא דברים הגה"ח רבי מרדכי גלבשטיין שליט"א בסעודת עתיקא קדישא יתקיים חסידישע פארבריינגען בראשות זקני וחשובי אנ"ש שליט"א.

ו. בשבת קודש בשעה 18:00 ימסור שיעור בפרקי אבות פה מפיק מרגליות הגה"ח רבי יוסף אלטר שליט"א ר"מ בבית מדרשינו צפת, ור"מ בישיבת משנת התורה.

ז. האכסניה של הבחורים כמו שפורסם בבנין ישיבת משנת התורה, רחוב הנרייטה סולד. האחראי על האכסניה ראש החבורה הרה"ג ר' אברהם גוטליב שליט"א (יש להישמע להוראות, ולשמור על השקט בשעות המנוחה לכל נכשל ח"ו בעוון גזל שינה).

ח. הבחורים החשובים מתבקשים בכל לשון של בקשה, נא לשמור על ציוד הישיבה / המבנים, לבל ייגרם נזק.

ט. בל"ג בעומר יחלקו אי"ה לבחורים את הפרסים יקרי הערך על מבצע שובבים תשפ"ד

תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו
והוא ימליץ טוב בעדינו

בס"ד

שמן
השחת
קודש

5,600 ש"ח
זכות יציקת
פך שמן מצופה כסף
וקבלתו לאחר שהתברך
ונתקבל מאת
כ"ק מרן אדמו"ר
שליט"א

בס"ד, נרש"ק פרשת אחריק תשפ"ה

ישמחו במלכותך שומרי שבת

הלכות שבת

בכל שבוע ילמדו פרק או יותר בהלכות שבת והמסתעף מתוך 'קיצור שולחן ערוך', מסימן ע"ב עד סימן צ"ב ועד בכלל. בסייעתא דשמיא יחולק מידי שבוע דף של ההספק השבועי, בכדי שכל בחור ידע את המעשה אשר נעשה ואת הדרך אשר נלך בה. ובעיקר כדי לקבל ידיעות ומושגים הלכות שבת.

פרקי אבות

לאחמ"כ ילמדו הבחורים בצוותא חדא ובחברותות דייקא פרקי אבות בעיון מידי שבוע בפרק השבועי הנלמד בתפוצות ישראל (אי"ה יחולקו קונטרסים מיוחדים), בסוף הסדר ימסור אחד מבני החבורה שיעור על הפרק הנלמד מתובל בדברי תורה וחסידות כיד ה' הטובה עליז.

בחורים הרוצים למסור שיעורים יש לענות לאחרים בכל עיר כאשר יפורסם בהמשך.

בברכת התורה
התאחדות הבחורים

שלהבתא דרבי שמעון

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

ברגשי קודש נשמה להזמינכם

למעמד ההדלקה המרכזית

ע"י כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זי"ע שיתקיים אי"ה ברכ עם הדרת מלך בכלי שירה וזמרה בליל שישי ל"ג בעומר תפילת מעריב בשעה 20:00 בהיכל בית מדרשנו לאחר מכן מעמד ההדלקה ברחבת בית מדרשנו

סעודת הילולא ושולחן הטהור כיד המלך לאחר ההדלקה באולמי 'החאן האדום'

קומם קהל צדתנו בהילולא דבר יוחאי

נא להישמע להוראות הסדרנים רחוב הנשיא ייסגר לתנועה, נא היערכותכם. מקום מוסדר ומעגל סגור לנשים והיה מחניך קדוש

לתרומות פנה אל הבאי:
הרב משה לוסיציג
050-418-4053

שלהבתא דרבי שמעון

ומנוותר קנקנים

בקניית

זכות הדלקה

לכבוד התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

תזכה לקבל את

כד השמן 'מכסף טהור' מאת

כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

להביא ברכה אל בתיכם!

לתרומות פנה אל הבאי:
הרב משה לוסיציג
050-418-4053

שלהבתא דרבי שמעון

חשקה הרים העליונית

סגולת ה"י רוטל

קפה וחלב למשך ימי ההילולא

360 ש"ח

וזכות התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי

תגן בעדכם להוושע

בכל מילי דמיטב

לתרומות פנה אל הבאי:
הרב משה לוסיציג
050-418-4053

שלהבתא דרבי שמעון

הרגיל בנר הויין ליה בנים תלמידי חכמים

ואת האלף!

זכות יציקת

בקבוק שמן זית זך

1,000 ש"ח

וזכות התנא האלוקי רבן שמעון בר יוחאי

תגן בעדך להוושע בכל מילי דמיטב

בברכת הגפ"ן

געזונט פרנסה

ונחת מכל יוצ"ח

לתרומות פנה אל הבאי:
הרב משה לוסיציג
050-418-4053

מסורת לעד
על פי

זמא
דהקל
קדישא

שלהבתא
דרבי שמעון
ל"ג בעומר
תשפ"ה
בראשות כ"ק
מקדאש
שלמה

זכות
אבות יגן
עלינו

בהילולא דבר
יחאי

מחשיכים

את המסורת!

טול חלק

בהוצאות השב"ק

ובהוצאות ההדלקה

אשר נתייסדה בעיה"ק

צפת יצ"ו ע"י

כ"ק מרן

האדמו"ר

זיעוכי"א

ותזכה לכל מילי דמיטב

ברוחניות ובגשמיות

לתרומות פנה אל הגבאי:
הרכ משה לוסטגי
050-418-4053

עמודים ללכת צפת

זמאן
ההילולא
קדישא

שלהבתא

דרבי שמעון

בראשית כ"ק
מן אדמ"ר
שלטא

ל"ג בעומר
תשפ"ה

אור היקוד הם יוקדים

קה חלק בהוצאות ימי ההילולא המרובים:

ציוד לוגיסטי - כמות, פאראנצעס, מחסומים ועוד	52,000 ₪
רשיונות אגרות, וסידורי אכטחה לפי דרישת המשטרה	16,380 ₪
תזמורת והגברה	22,000 ₪
מעגל סגור לנשים	6,400 ₪
סעודת הילולא	24,550 ₪
אולמי התאן האדום	18,600 ₪
ארוחות בוקר	7,800 ₪
קפה וחלב	4,700 ₪
קידושא רבא שבת קודש	7,730 ₪
סעודה שלישית	4,200 ₪
ניקיון - סידור מתחמי לינה - סבסוד חלקי לש"ל	18,250 ₪
אוהל לרווחת הציבור	5,680 ₪
טועמיה ערב שבת קודש	3,700 ₪

סך כל הוצאות ההילולא:
164,360 ₪

לתרומות פנה אל הגבאי:
הרב משה לוסטיג
050-418-4053